ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Άδειας 100
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10010 Αθήνα

εργατική αλληλεγγύη

Βδομαδιάτικη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

www.sek-ist.gr | 28 Μάρτη 2007 | **Νο 761** | τιμή 1,50 ευρώ | τιμή ενίσχυσης 2,00 ευρώ

Κινητοποιήσεις δασκάλων την Πέμπτη 22 Μάρτη μαζί με το συλλαλητήριο των καταλήψεων (φωτό πάνω) και έξω από το Υπουργείο Παιδείας την Παρασκευή 23 Μάρτη (φωτό κάτω)

- **Τζογάρουν τα λεφτά των Ταμείων στις φούσκες των χρηματιστηρίων**
- **Θέλουν να μετατρέψουν σε επιχειρήσεις τα Πανεπιστήμια, τα Νοσοκομεία, ακόμα και τα Νηπιαγωγεία!**
- **Βγάζουν “κρυφά ομόλογα” για τους εξοπλισμούς και θέλουν τη νεολαία στο στρατό από τα 18**

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ

Συνεχίζουμε στο δρόμο που άνοιξαν οι Καταλήψεις

Οχι στράτευση στα 18, Οχι στράτευση γυναικών

γυρίστε στις σελίδες 8, 9

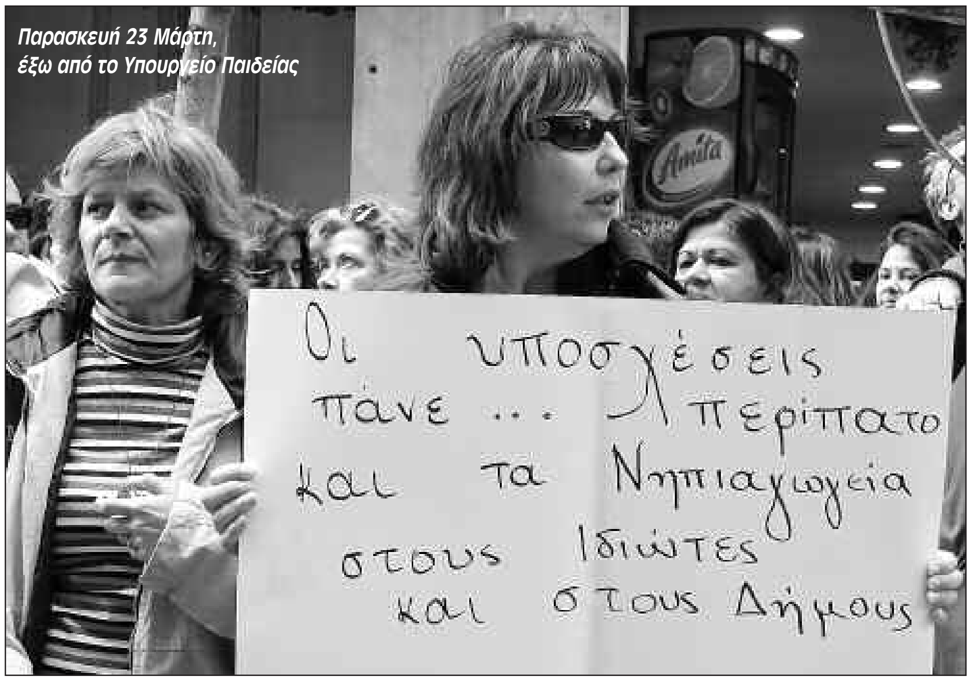
ΑΠΕΡΓΙΑ 28 ΜΑΡΤΗ

Νέες προκλήσεις Γιαννάκου για τους δασκάλους

Με συγκέντρωση στις 11πμ στο Υπουργείο Παιδείας θα ξεκινήσει η 24ωρη απεργία που πραγματοποιούν οι δάσκαλοι την Τετάρτη 28 Μάρτη στα πλαίσια της ΑΔΕΔΥ, ενώ στη συνέχεια θα συμμετέχουν με μαζικό μπλοκ στο μεγάλο συλλαλητήριο των φοιτητικών καταλήψεων και της ΑΔΕΔΥ στα Προπύλαια.

Αιχμή της απεργιακής συγκέντρωσης είναι η μη πληρωμή των δεδουλευμένων των ωρομίσθιων δασκάλων στους οποίους δεν έχει καταβληθεί ούτε ένα ευρώ από την αρχή της χρονιάς, καθώς και η απόσυρση της τροπολογίας του Υπουργείου Παιδείας, που δίνει τη δυνατότητα στους Ιδιωτικούς και Δημοτικούς Παιδικούς Σταθμούς να ιδρύσουν τμήματα Νηπιαγωγείων.

Με συνθήματα όπως «πέντε μήνες τώρα χωρίς ένα ευρώ και εσείς να μας γεμίζετε με ψέματα σωρό», «Γιαννάκου πεινάμε πέσε να σε φάμε» και «κάτω τα χέρια απ' τα νηπιαγωγεία, δώστε λεφτά για δωρεάν παιδεία», Ωρομίσθιοι, Δάσκαλοι και Νηπιαγωγοί έκαναν την Παρασκευή 23/3 κοινή συγκέντρωση μπροστά στο υπουργείο Παιδείας. Την ίδια ώρα συγκέντρωση πραγματοποιούσαν και μεταπτυχιακοί φοιτητές ενάντια στο νόμο πλαίσιο για τα μεταπτυχιακά που προωθεί το υπουργείο, με στόχο την προσαρμογή των μεταπτυχιακών σπουδών και της έρευνας στις ανάγκες των επιχειρήσεων. Ηταν μία πρώτη γεύση για το τι πρόκειται να επακολουθήσει στις 28 Μάρτη στο κοινό συλλαλητήριο φοιτητών και εργαζόμενων στο Δημόσιο.

Παρασκευή 23 Μάρτη, έξω από το Υπουργείο Παιδείας

«Δουλεύω δύο χρόνια τώρα σαν ωρομίσθια», μας είπε η **Αννα**. «Είμαι αναγκασμένη να τρέχω όλη την ημέρα στους δρόμους αφού εργάζομαι ταυτόχρονα σε τρία σχολεία και να πληρώνω μεταφορικά από την τσέπη μου. Ο μισθός μου δεν ξεπερνά τα 360 ευρώ και παρόλα αυτά είμαστε απλήρωτοι εδώ και έξι μήνες».

Την ίδια στιγμή το Υπουργείο Παιδείας προωθεί τροπολογία με στόχο την ιδιωτικοποίηση της προσχολικής αγωγής. Μία από τις κατακτήσεις της απεργίας διαρκείας των Δασκάλων ήταν ότι ανάγκασαν τη Γιαννάκου να ψηφίσει το Δεκέμβρη του 2006 νόμο για «διετή φοίτηση στα νηπιαγωγεία» για όλα τα παιδιά. Ομως αντί για νέα νηπιαγωγεία η Γιαννάκου προχωρά τώρα σε τροπολογία για να αυξήσει την πελατεία των ιδιωτικών παιδικών σταθμών.

«Προχθές το βράδυ κατατέθηκε μία τροπολογία που δίνει τη δυνατότητα σε ιδιωτικούς και δημοτικούς παιδικούς σταθμούς να ιδρύσουν τμήματα νηπιαγωγείων», μας είπε η **Μάγδα Στενού** νηπιαγωγός στο Κερατσίνι. «Μέχρι τώρα οι ιδιωτικοί παιδικοί σταθμοί είχαν δικαίωμα να έχουν μόνο δύο τμήματα νηπιαγωγείων και τώρα τους δίνει το δικαίωμα να έχουν απεριόριστα τμήματα. Αντί να ενισχύσει την προσχολική αγωγή προχωρά στην ιδιωτικοποίησή της. Αυτή τη στιγμή τα νηπιαγωγεία είναι διαλυμένα και τα περισσότερα στεγάζονται σε ακατάλληλους χώρους. Στη διάρκεια της απεργίας μας η κυβέρνηση δέχτηκε το αίτημά μας για καθιέρωση ενός επιπλέον χρόνου προσχολικής αγωγής. Και αντί να φτιάξει τις κατάλληλες υποδομές, να διορίσει νηπιαγωγούς, τώρα προχωρά στην ιδιωτικοποίηση. Η ΔΟΕ πρέπει να προκηρύξει άμεσα απεργία, να μην αφήσουμε να ψηφιστεί αυτή η τροπολογία, γιατί είναι μία επίθεση που αφορά όλο τον κλάδο και όλη την κοινωνία. Ξέρουμε ότι από το '94-'95 έχει ψηφιστεί νόμος για να περάσουν τα σχολεία στους Δήμους αλλά δεν έχουν καταφέρει να τον εφαρμόσουν γιατί το παλέψαμε. Το ίδιο χρειάζεται να κάνουμε και τώρα».

ΟΙ "ΦΟΥΣΚΕΣ" ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Να πού πάνε των Ταμείων τα λεφτά

Η επίσημη άποψη για την παγκόσμια οικονομία, όπως διατυπώνεται για παράδειγμα από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, είναι ότι όλα πάνε περίφημα, παρά την απότομη πτώση στις διεθνείς τιμές των μετοχών τον περασμένο Μάη και ξανά στα τέλη του Φλεβάρη.

Οι αισιόδοξοι σίγουρα μπορούν να επικαλεστούν στοιχεία υπέρ τους. Οι ΗΠΑ, που παραμένουν το βασικό κέντρο της παγκόσμιας οικονομίας, βγήκαν γρήγορα από την ύφεση όπου βρίσκονταν το 2000-2002 και αναπτύσσονται σε αξιοσημείωτο βαθμό.

Γράφει ο Αλεξ Καλλίνικος

Ο συνδυασμός της αμερικανικής ανάπτυξης και της συνεχιζόμενης οικονομικής έκρηξης στην Κίνα βοήθησε τον πλανήτη να ξεπεράσει τις μεγάλες γεωπολιτικές κρίσεις από τις 11 Σεπτέμβρη του 2001 και μετά. Η Κίνα τροφοδοτεί τις ΗΠΑ και άλλες πλούσιες οικονομίες με φτηνά προϊόντα και με τη σειρά της τροφοδοτείται με εξοπλισμό και πρώτες ύλες από ένα δίκτυο οικονομιών και του Βορρά και του Νότου.

Ομως, κατά έναν παράξενο τρόπο που θα καταλάβαινε ο Σέρλοκ Χολμς, η κυρίαρχη διάθεση της αισιοδοξίας είναι από μόνη της ανησυχητικό σημάδι. Την περασμένη δεκαετία η ανάπτυξη της αμερικανικής οικονομίας εξαρτιόταν ουσιαστικά από τις χρηματοπιστωτικές παρεμβάσεις της αμερικανικής κεντρικής τράπεζας, της λεγόμενης Fed.

Στα τέλη της δεκαετίας του '90, ο Αλαν Γρίνσπαν, μέχρι πέρσι πρόεδρος της Fed, προσπάθησε να αποφύγει μια οικονομική επιβράδυνση, ενθαρρύνοντας την επέκταση της χρηματιστηριακής αγοράς. Αντέδρασε στο σπάσιμο της οικονομικής φούσκας που είχε προκύψει (αλλά και στο σοκ της 11 Σεπτέμβρη) ρίχνοντας τα επιτόκια όσο γίνεται πιο χαμηλά.

Αυτό προκάλεσε μια νέα φούσκα στην αγορά ακινήτων. Τα φτηνά στεγαστικά δάνεια ανέβασαν ψηλά τις τιμές των ακινήτων. Οσοι είχαν σπίτι εκμεταλλεύθηκαν την κατάσταση, ξαναδιαπραγματεύτηκαν το στεγαστικό τους δάνειο και τα λεφτά που κέρδισαν τα ξόδεψαν σε καταναλωτικά αγαθά. Αυτή η κατανάλωση κράτησε την αμερικάνικη και κατά συνέπεια και την παγκόσμια οικονομία όρθια.

Ομως αυτό που την διατήρησε ψηλά ήταν ο μαζικός δανεισμός. Σύμφωνα με τους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς, "οι Αμερικανοί μέσα στο 2005 ξόδεψαν περισσότερα από όσα κέρδισαν, κάτι που γίνεται πρώτη φορά".

Αλλά, μπορεί να διατηρηθεί αυτή η βασισμένη στα χρέη ανάπτυξη; Η Fed και άλλες μεγάλες κεντρικές τράπεζες άρχισαν να ανεβάζουν τα επιτόκια. Πέρσι η αμερικάνικη αγορά ακινήτων άρχισε να επιβραδύνεται, με τις τιμές να πέφτουν και καινούργια σπίτια να μένουν απούλητα.

Αυτό δεν σταμάτησε τις χρηματαγορές.. Ο δανεισμός είναι ακόμα φτηνός, αν τον συγκρίνουμε ιστορικά. Χάρη στην παγκοσμιοποίηση των χρηματαγορών, έχει αναπτυχθεί ένα "Carry trade" με το οποίο τράπεζες, χρηματιστηριακές εταιρίες και άλλοι τέτοιοι μηχανισμοί δανείζονται χρήματα από την Ιαπωνία όπου τα επιτόκια είναι ακόμα πολύ χαμηλά και τα ξαναδανείζουν σε χώρες όπου τα επιτόκια είναι ψηλότερα.

Η αναζήτηση επιπλέον κερδών έχει οδηγήσει σε όλο και πιο πονηρές πρακτικές. Μία από τις πιο βασικές είναι η υψηλού ρίσκου αγορά στεγαστικών δανείων στις ΗΠΑ, η λεγόμενη "subprime". Εκεί δίνονται στεγαστικά δάνεια σε ανθρώπους που έχουν παρελθόν κακοπληρωτή. Οι δανειολήπτες προσελκύονται από τα χαμηλά επιτόκια, αλλά τα επιτόκια ανεβαίνουν με τον καιρό, για να ληφθεί υπόψη το ρίσκο που περιέχεται στη συναλλαγή.

Αυτή η κερδοσκοπική πρακτική συντηρείται από την πρόσφατη έκρηξη των χρηματιστηριακών παραγώγων. Τα παράγωγα επιτρέπουν στους δανειστές να καλύπτονται απέναντι στο ρίσκο που εμπεριέχεται σε ένα δάνειο, πουλώντας οι ίδιοι το δάνειο σε κάποιον άλλο, ο οποίος συχνά κάνει το ίδιο, και πάει λέγοντας.

Οι υπερασπιστές των χρηματιστηριακών παραγώγων λένε πως, επιτρέποντας στους δανειστές να διασφαλίζονται απέναντι στον κίνδυνο, μοιράζουν το ρίσκο πιο πλατειά και έτσι κάνουν τις χρηματαγορές πιο σταθερές.

Ομως μπορεί κανείς να το δει κάπως διαφορετικά. Η ασφάλεια που παρέχεται από τα χρηματιστηριακά παράγωγα ενθαρρύνει τους καπιταλιστές του χρήματος να παίρνουν όλο και μεγαλύτερα ρίσκα. Η subprime αγορά στεγαστικών δανείων είναι ένα καλό παράδειγμα.

Οπως το διατυπώνει ένας αρθρογράφος των Φαϊνάνσιαλ Τάιμς, η αντιμετώπιση των δανειστών μπορεί να συμπυκνωθεί ως εξής: "Μη σε νοιάζει το ρίσκο, νιώσε τις παχειές subprime αποδόσεις". Ομως, καθώς ανεβαίνουν τα επιτόκια, το ίδιο κάνουν και οι δόσεις, ωθώντας πολλούς που πήραν στεγαστικό δάνειο σε αδυναμία πληρωμής.

Μια από τις κινητήριες δυνάμεις στον τελευταίο γύρο χρηματιστηριακής αστάθειας ήταν ένα κύμα χρεοκοπιών σε εταιρίες subprime στεγαστικών δανείων. Δεκάδες δισεκατομμύρια δολάρια χάθηκαν.

Κι έτσι ερχόμαστε σε ένα ακόμα μειονέκτημα των χρηματιστηριακών παραγώγων. Οι κεντρικές τράπεζες ανησυχούν πως απλώνοντας το ρίσκο τόσο πλατειά σημαίνει ότι μια κατάρρευση ενός τομέα της οικονομίας θα συμπαρασύρει εταιρίες σε πολλούς άλλους τομείς.

Κάποιες μεγάλες τράπεζες και χρηματιστηριακές επένδυσαν πολύ στην αγορά subrime στεγαστικών δανείων ψάχνοντας για μεγάλα κέρδη. «Αναμφισβήτητα θα υπάρξουν θύματα», είπε ένας μάναντζερ χρηματιστηριακής εταιρείας στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς. Αν σ' αυτά περιλαμβάνεται η αμερικάνικη οικονομία θα αποδειχθεί στο μέλλον, αλλά νωρίς ή αργά η κερδοσκοπικής λογικής ανάπτυξή της θα συναντήσει τοίχο.

Οι καταλήψεις των Ιωαννίνων στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο στο Σύνταγμα στις 17 Μάρτη.

Στο δρόμο που άνοιξαν οι καταλήψεις

Απέραντος είναι ο κατάλογος με τα σκάνδαλα της κυβέρνησης Καραμανλή. Χωρίς υπερβολή, κάθε κίνησή της είναι και ένα σκάνδαλο. Πίσω από τα πρωτοσέλιδα για το τεράστιο σκάνδαλο με τα λεφτά των Ασφαλιστικών Ταμείων, επισκιάζεται άλλη μια πρόκληση της Υπουργού Παιδείας: αφού δεν κατάφερε να ιδιωτικοποιήσει τα Πανεπιστήμια προχωράει τώρα στην ιδιωτικοποίηση των Νηπιαγωγείων! Ενώ ο συνάδελφος της Γιαννάκου Μεϊμαράκης αποκαλύπτει τι σκοπεύει να κάνει με τα χρήματα του «κρυφού ομολόγου» που αγοράστηκε από τα Ταμεία «για την Αμυνα της πατρίδας»: θα ξοδέψει εκατομμύρια για να εκβιάσει χιλιάδες άνεργους νέους να γίνουν «επαγγελματίες οπλίτες». Ετσι «μειώνει την ανεργία» η Νέα Δημοκρατία. Μετατρέποντας νέους σε κρέας για τα κανόνια του Μπους...

Αλλά, χωρίς αμφιβολία, το κορυφαίο σκάνδαλο είναι η λεηλασία των Ασφαλιστικών Ταμείων για να ταΐσουν τη φούσκα της κερδοσκοπίας στα Χρηματιστήρια.

Βρισκόμαστε σε μια συγκυρία, όπου καθημερινά παίζεται κορώνα-γράμματα το μέλλον της οικονομίας, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά διεθνώς. Τη μια μέρα πανικός στα Χρηματιστήρια γιατί υπάρχει υπερβολικός «αέρας» στη Σαγκάη, την άλλη πανικός για τις χρεωκοπίες στην αγορά στεγαστικών δανείων των ΗΠΑ. Οι τράπεζες και οι χρηματιστηριακές εταιρείες έχουν στήσει ένα τρελό «αεροπλανάκι» που καθημερινά απαιτεί και νέα θύματα για να κρατιέται στον αφρό. Διαβάστε το σχετικό άρθρο στη διπλανή σελίδα. Αυτό είναι το σημερινό «ανώτατο στάδιο» του καπιταλισμού.

Στο βωμό αυτής της τρέλας τρέχουν οι κυβερνήσεις να προσφέρουν νέες ιδιωτικοποιήσεις, νέες «απελευθερώσεις των αγορών», νέες λεηλασίες. Δίπλα στον Μπους και τον Μπλερ που θα έπρεπε να δικαστούν σαν εγκληματίες πολέμου, θα έπρεπε να καθίσουν στο σκαμνί σαν οικονομικοί εγκληματίες όλοι οι παράγοντες του κυκλώματος των χρηματαγορών. Αρχίζοντας με τους «δικούς μας», από τους Σημαιοφορίδηδες και τους Τσιτουρίδηδες μέχρι τους Αλογοσκούφηδες και τους Καραμανλήδες.

Κι όμως, ακόμα και σε τέτοιες στιγμές, η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ αρνείται να αλλάξει το Πρόγραμμά της. Στο «νέο» πρόγραμμα της Αννας Διαμαντοπούλου που προωθεί ο Γιώργος Παπανδρέου, κυρίαρχη θέση εξακολουθούν να έχουν οι επιλογές του νεοφιλελευθερισμού. Ούτε κουβέντα για να ξηλωθεί το «θεσμικό πλαίσιο» που έθρεψε όλα αυτά τα σκάνδαλα, ούτε λέξη για να μπει χέρι στα σκανδαλώδη προνόμια των κερδοσκόπων.

Το βάρος πέφτει στην Αριστερά να προβάλει την εναλλακτική λύση. Να τολμήσει τα αυτονόητα, να μιλήσει για τα μέτρα και τις πολιτικές που θα βάλουν τέρμα στο «πάρτι» όλων αυτών των αρπακτικών και θα επιβάλουν το σεβασμό σε όλα τα δημόσια αγαθά και υπηρεσίες που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι: την Παιδεία, την Υγεία, τη Στέγαση, τις Συγκοινωνίες, το Περιβάλλον...

Δεν είναι δύσκολη η προγραμματική αντιπαράθεση με τη Νέα Δημοκρατία. Το αντίθετο συμβαίνει. Γιατί οι αγώνες και το κίνημα της νεολαίας και των εργαζόμενων έχουν αναδείξει όχι μόνο τα αιτήματα, αλλά και τους τρόπους για την υλοποίησή τους. Δεν θα περιμένουμε από «κοινοβουλευτικές επιτροπές» και «πορίσματα» για να δικαιωθούμε. Οι φοιτητές με τις καταλήψεις τους εδώ και ένα χρόνο περίπου, δείχνουν ότι το δίκιο κερδίζεται με τη συλλογική δράση και την κλιμάκωσή της μέχρι τη νίκη.

Είναι η ώρα για μια Αριστερά που θα προβάλει και θα στηρίξει αυτές τις απλές βασικές επιλογές. Καιρός είναι να την αναδείξουμε παντού, και στις εκλογές όποτε τις τολμήσει ο Καραμανλής.

Οικονομική Εξόρμηση

Δυνατά ξεκίνησε η νέα οικονομική καμπάνια για την ενίσχυση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 13.000 ευρώ που συγκεντρώσαμε την πρώτη βδομάδα!

Ευχαριστούμε τους φίλους και τις φίλες της εφημερίδας που ανταποκρίθηκαν στέλνοντας τις προσωπικές τους ενισχύσεις (στο επόμενο φύλλο τα πρώτα ονόματα).

Ευχαριστούμε επίσης τα παρακάτω συνδικάτα που γράφτηκαν συνδρομητές: ΓΣΕΕ, ΟΤΟΕ, ΟΛΜΕ, ΔΟΕ, ΕΙΣΦ, ΕΕΑΕ, ΠΟΣΤ, Σύλλογος Εργαζόμενων Εμπορικής, ΣΥΠΕΘΝΑΚ, ΣΥΔΑΣΑΠ.

Αυτήν και την επόμενη βδομάδα εξορμούμε στους χώρους δουλιάς και στις γειτονιές διεκδικώντας την ενίσχυσή σας από το πενιχρό "δώρο" του Πάσχα. Ενισχύστε μας οικονομικά όσο περισσότερο μπορείτε!

Στόχος 100.000 ευρώ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

48 ωρη απεργία 28-29 Μάρτη μαζί με τις καταλήψεις

48ωρη απεργία στις 28 και 29 Μάρτη αποφάσισε το Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων ύστερα από σύσκεψη φορέων που έγινε την Τετάρτη 21/3, με τη συμμετοχή του προέδρου του Εργατικού Κέντρου, του ΔΕΠ Ιωαννίνων, του συνδικάτου Μετάλλου και φοιτητών της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ και την κατάληψη της Ιατρικής, της ΠΚΣ και Ανεξάρτητων. Την πρώτη ημέρα της απεργίας καλεί σε συγκέντρωση στις 12 το μεσημέρι στην Ακαδημία μαζί με την ΑΔΕΔΥ και το συντονιστικό των φοιτητικών καταλήψεων.

«Από την πλευρά της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ τονίσαμε ότι οι φοιτητές από την αρχή της χρονιάς έχουμε ζητήσει την ενεργή στήριξη του εργατικού κινήματος στον αγώνα μας και ότι στις 28 Μάρτη, στην απεργία της ΑΔΕΔΥ, είναι η μεγάλη ευκαιρία να μετατραπεί σε πανεργατική. Ζητήσαμε από το Εργατικό Κέντρο να προκηρύξει απεργία για να μπει έτσι και η πίεση στη ΓΣΕΕ» μας είπε η Θένια Ασλανίδη από την Ιατρική Ιωαννίνων.

«Απεργούμε και διαδηλώνουμε: ενάντια στην ολομέτωπη αντεργατική-αντιλαϊκή επίθεση της κυβέρνησης και των εργοδοτών, στην παρατεταμένη σκληρή λιτότητα και την αύξηση των φορολογικών βαρών για τους μισθωτούς, που επιδεινώνεται από τον Προϋπολογισμό Λιτότητας του 2007, στην ανεξέλεγκτη ακρίβεια η οποία εξανεμίζει το εργατικό εισόδημα σε συνδυασμό με τις διαρκείς περιστολές των κοινωνικών δαπανών για την Παιδεία, την Υγεία και την Πρόνοια, στην μη υλοποίηση των υποσχέσεων δεσμεύσεων προς τους συμβασιούχους, τους συνταξιούχους, τους ανέργους.

Στην κυβερνητική και εργοδοτική επίθεση στις εργασιακές σχέσεις, τον θεσμό των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των συβάσεων, στη δημιουργία ενός νέου σκηνικού κατεδάφισης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης με την καταλήστευση των ασφαλιστικών ταμείων, στην απόσυρση του νόμου πλαίσιο για την παιδεία, στην μη αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος», αναφέρει μεταξύ άλλων η ανακοίνωση του Εργατικού Κέντρου Ιωαννίνων.

Το κίνημα και οι φοιτητικές εκλογές

Συνέντευξη με τον Νεκτάριο Δαργάκη από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ

Ποια είναι η πρόταση της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ για τις φοιτητικές εκλογές;

Επειδή πιστεύουμε ότι έχει αλλάξει φάση το κίνημα, χρειάζεται αυτή η αλλαγή να εκφραστεί και στις φοιτητικές εκλογές. Από τις συνελεύσεις των 100 περάσαμε στις συνελεύσεις των 1000 και στις διαδηλώσεις των δεκάδων χιλιάδων.

Ο βασικός στόχος είναι να απομονώσουμε τη ΔΑΠ, όπως το κάναμε κινηματικά να το κάνουμε και στο επίπεδο των εκλογών, που είναι πολύ πιο δύσκολο. Αυτό το ξέρουμε από την προηγούμενη εμπειρία. Αυτού του είδους το κατέβασμα στις εκλογές δε σημαίνει ότι θα είναι μία ευκαιριακή συνεργασία. Είναι μία συνεργασία που μπορεί να ανοίξει προοπτικές μεγαλύτερης συνεργασίας στα μέτωπα της ιδιωτικοποίησης, του πολέμου, και μετά τις εκλογές. Ετσι και αλλιώς θα έχουμε να διαχειριστούμε το αποτέλεσμα των εκλογών, που πιστεύουμε ότι θα είναι πάρα πολύ μεγάλο, γιατί ακριβώς θα μπορέσει να βρει ο κόσμος των καταλήψεων ένα εργαλείο για να μπορέσει να εκφράσει τη δύναμη που έδειξε όλο το προηγούμενο διάστημα.

Κάνουμε αυτή την πρόταση σε όλο το μπλοκ των καταλήψεων και αυτό σημαίνει από την αριστερή ΠΑΣΠ μέχρι τους αυτόνομους και τα ανεξάρτητα σχήματα. Την κάνουμε πανελλαδικά και θέλουμε σε κάθε σχολή, όπως ήδη έχει αρχίσει να γίνεται να μαζευτεί ο κόσμος του μπλοκ των καταλήψεων και να συζητήσει. Αυτό σημαίνει ότι το μεγαλύτερο κομμάτι δεν θα είναι οι οργανωμένοι, γιατί δεν ήταν οι οργανωμένοι το μεγαλύτερο κομμάτι που συμμετείχε στο κίνημα, ήταν το κομμάτι του κόσμου που μέχρι τώρα δε συμμετείχε σε καμία παράταξη. Αρα οι πρωταγωνιστές του νέου εγχειρήματος είναι οι πρωταγωνιστές του κινήματος.

Τι ανταπόκριση έχει βρει αυτή η πρόταση μέχρι στιγμής;

Υπάρχουν κομμάτια μέσα στα ΕΑΑΚ που συζητάνε ανοιχτά ότι η πρότασή μας είναι σωστή. Καταλαβαίνουνε την αλλαγή φάσης του κινήματος και ότι δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι πρέπει στις φοιτητικές εκλογές η κάθε παράταξη να μετρήσει απλά τη δυναμική της. Θα παρέμβουμε και στο Διήμερο των ΕΑΑΚ και θα κάνουμε ανοιχτά στα σχήματα των ΕΑΑΚ αυτή την πρόταση.

Δεν θεωρούμε ότι οποιαδήποτε πρόταση γίνει από άλλους που φτάνει να λέει ότι το μπλοκ των καταλήψεων πρέπει να εκφραστεί με κοινή εκλογική κάθοδο είναι αντιπαραθετική με τη δική μας. Αυτό που όμως κατέληξε να είναι η πρόταση της ΚΟΕ για συνεργασία, ήταν ουσιαστικά μία ένωση παρατάξεων, ουσιαστικά με ένα άλλο όνομα τα ΔΑΡΑΣ και η ΚΟΕ και όχι το μπλοκ των καταλήψεων. Κανείς δεν μπορεί να ονομάζει τον εαυτό του κίνημα, κανείς δεν μπορεί να αυτοανακηρύσσεται ότι είναι το μπλοκ των καταλήψεων. Η δικιά μας πρόταση είναι ότι αυτή η συζήτηση ανοίγει τώρα γιατί ουσιαστικά μπαίνουμε σε φάση που ο κόσμος συζητάει για τις φοιτητικές εκλογές και άρα δεν γίνεται κάποιος να κλείνει αυτή τη συζήτηση λέγοντας ότι σας καλέσαμε σε ένα διήμερο, κάποιοι ήρθανε κάποιοι δεν ήρθανε, κάποιοι έκαναν παρέμβαση κάποιοι δεν έκαναν αλλά εμείς κλείνουμε τη συζήτηση από τη δική μας τη μεριά ονομάζοντας τον εαυτό μας αριστερή ενότητα.

Εμείς σαν ΓΕΝΟΒΑ συνεχίζουμε την προσπάθεια να κατέβει όλο το μπλοκ των καταλήψεων μαζί, που αυτό είναι που μπορεί να βάλει πραγματική πίεση στη ΔΑΠ.

Κυκλοφορεί αυτή την περίοδο στις σχολές μία αφίσα με υπογραφή της ΠΚΣ που λέει: «Δείξαμε τη δύναμή μας καιρός να αλλάξουμε και τους συσχετισμούς». Ποιο είναι το σκεπτικό της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ;

Οι συσχετισμοί αλλάζουν μέσα από τη δράση του κόσμου και αυτή η αλλαγή θέλουμε να εκφραστεί στις εκλογές. Η εικόνα από όλες τις σχολές είναι ότι το κίνημα έχει καταφέρει να αλλάξει τους συσχετισμούς επειδή είναι μαζικό, αποφασιστικό και ενωτικό. Αν όμως αυτό το κάνει ο καθένας ξεχωριστά κινδυνεύει να μην εκφραστεί η άνοδος της αριστεράς ούτε εκλογικά. Και η ΠΚΣ και τα ΕΑΑΚ και το Δίκτυο και η ΓΕΝΟΒΑ κατέβαιναν με κοινά πλαίσια στις περισσότερες σχολές. Οπου δεν το έκαναν χανόταν η Γενική Συνέλευση.

Αυτή η αφίσα το μόνο που κάνει είναι ότι ζητάει μία εκλογική καταγραφή μίας συγκεκριμένης παράταξης. Εμείς ξεκινάμε από άλλη αφετηρία. Δεν παλεύουμε για να δείχνουμε απλά τη δύναμή μας, αλλά γιατί θέλουμε να ανατρέψουμε τους νόμους, να βάλουμε την προοπτική της ανατροπής της κυβέρνησης και να ανοίξουμε την αντικαπιταλιστική προοπτική.

ΠΑΝΤΕΙΟ

Την προηγούμενη Παρασκευή είχαμε στο Πάντειο την δεύτερη συζήτηση για το κοινό εκλογικό κατέβασμα των καταλήψεων στις φοιτητικές εκλογές. Η συζήτηση που συνδιοργανώθηκε με το ''Αντί της "Σιωπής'', είχε περίπου 20 άτομα και συμμετείχε και το σχήμα της Ε.Α.Α.Κ., αλλά και ανένταχτοι φοιτητές. Καταρχάς, το σημαντικότερο, ήταν ότι από όλους τους παρευρισκόμενους, εκφράστηκε η αναγκαιότητα δημιουργίας μίας Νέας Αριστεράς στις σχολές, ώστε να εκφραστεί η ριζοσπαστικοποίηση των καταλήψεων και να δοθεί συνέχεια και προοπτική για τους αγώνες που θα ακολουθήσουν.

Πιο συγκεκριμένα, στο άνοιγμα της συζήτησης, ο Νεκτάριος από την Πρωτοβουλία Γένοβα υποστήριξε, ότι η συζήτηση για την Νέα Αριστερά και την προοπτική του κινήματος, έχει ανοίξει συνολικά στην Αριστερά και τις συνιστώσες της μέσα στις σχολές.

Η Σταυρούλα από το "Αντί της Σιωπής", υποστήριξε ότι είναι ιστορική αναγκαιότητα του κινήματος η Νέα Αριστερά, που θα έρθει σαν συνέχεια της κοινής δράσης και συνεργασίας μέσα στις καταλήψεις. Επίσης, είπε ότι σε αυτή την διαδικασία πρέπει, να είναι όχι απλά η συνένωση παρατάξεων, αλλά η συνδιαμόρφωση ενός κοινού πολιτικού χώρου.

Από την πλευρά του ο Χρήστος από την Ε.Α.Α.Κ . τόνισε, ότι η σημερινή κλιμάκωση είναι αποτέλεσμα μακρόχρονης δράσης του κινήματος και σε αυτό είχε σημαντική συμβολή η ριζοσπαστική αριστερά. Σε αυτή την βάση το φοιτητικό κίνημα έγινε πιο ριζοσπαστικό και για αυτό είναι αναγκαίο να συγκροτηθεί σε ενιαία βάση η Νέα Αριστερά με σαφές πολιτικό περιεχόμενο, που επικεντρώνεται στον αντικαπιταλισμό και την ξεκάθαρη απάντηση ενάντια στις εκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις.

Επίσης, σημαντική ήταν η παρέμβαση της Έφης, που είπε ότι υπάρχει η ανάγκη δημιουργίας ενός ευρύτερου σχήματος που θα εκφράζει τον κόσμο των καταλήψεων πάρα τις αντιθέσεις. Τόνισε επίσης, ότι τα όποια προβλήματα υλοποίησης των αποφάσεων σχετικά με την δράση, δεν είναι ανυπέρβλητα, αλλά μπορούν να λυθούν με συζήτηση.

Συμφωνήσαμε, ότι θα επαναλάβουμε αυτή την συζήτηση μετά το Πάσχα, όποτε και μετά από διάλογο στο εσωτερικό των συλλογικοτήτων, που συζητούν για αυτή την πρωτοβουλία, αλλά και με ανένταχτο κόσμο, θα καταλήξουμε σε οριστικό συμπέρασμα.

Στρατής Κωνσταντάρας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Την Παρασκευή 23/3, μία ημέρα μετά το Πανελλαδικό συλλαλητήριο στο οποίο συμμετείχαν οι φοιτητικές καταλήψεις στην Αθήνα, πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη η εκδήλωση της Πρωτοβουλίας Γένοβα στη Νομική, ανοιχτό κάλεσμα, για τη συμμετοχή του μπλοκ των καταλήψεων στις φοιτητικές εκλογές.

Την εισήγηση την έκανε ο Νίκος Τουρνάς, κάνοντας μια αναφορά στις νίκες του κινήματος των καταλήψεων από το καλοκαίρι μέχρι σήμερα και στην απομόνωση της ΝΔ από την πίεση του φοιτητικού κινήματος. "Η ενωτική δράση οργανωμένων και ανένταχτων στο κίνημα αυτό κατάφερε να απομονώσει την κυβέρνηση σε όλα τα επίπεδα και να δώσει έμπνευση σε πολλά κομμάτια εργαζόμενων να δώσουν τη μάχη στο πλευρό των καταλήψεων. Χρειάζεται να δώσουμε συνέχεια σε αυτή την ενωτική δράση και να εκφραστούν πολιτικά οι καταλήψεις και στις φοιτητικές εκλογές."

Οι παρεμβάσεις επικεντρώθηκαν στην αναγκαιότητα να δώσουμε τη συνέχεια του κινήματος των καταλήψεων, με ένα κοινό κατέβασμα στις φοιτητικές εκλογές με το μίνιμουμ των προϋποθέσεων για τον κόσμο που συμμετείχε και οργάνωσε τις καταλήψεις και το μάξιμουμ της πολιτικής δράσης. Η Αννα Βελεγράκη από τη Νομική τόνισε: "Το νέο κίνημα έχει επαναπροσδιορίσει τι πάει να πει ενότητα και η κοινή δράση σαν παρακαταθήκη του νέου κινήματος είναι δίδαγμα για την αριστερά για το πως πρέπει να κινείται μέσα στη κοινωνία ακόμα και στο ζήτημα των βουλευτικών εκλογών. Με τις καταλήψεις αναδείξαμε μια δύναμη που θα μπορέσει να τσακίσει τη ΔΑΠ μέσα στις σχολές και χρειάζεται το νέο κίνημα να πάρει θέση και στις φοιτητικές εκλογές".

Η Γιούλη Παπουτσή από την Ιατρική έβαλε το ζήτημα της αυτοδυναμίας της ΔΑΠ σε πολλές σχολές "όταν έχεις μια ΔΑΠ που έχει αυτοδυναμία δεν μπορείς να κάνεις συνέλευση. Μετά τις καταλήψεις όμως, κατεβαίνοντας όλοι μαζί απέναντι στη ΔΑΠ μπορείς να διασφαλίσεις ότι δεν περνάει όλη αυτή η μαυρίλα στα ΔΣ". Η Ολγα από τη Νομική συμπλήρωσε "Είναι υποχρέωση των παρατάξεων να δώσουν το δικαίωμα στους φοιτητές να εκφραστούν ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και να εκφραστεί ολόκληρο το κίνημα που 11 μήνες τώρα είναι στους δρόμους".

Η Πρωτοβουλία Γένοβα θα οργανώσει σε κάθε σχολή αντίστοιχα μαζέματα για το κοινό κατέβασμα και χρειάζεται ο απλός κόσμος των συντονιστικών επιτροπών των καταλήψεων να πάρει αυτή την πρωτοβουλία στα χέρια του και να εκφράσει αυτή τη δυναμική και σε αυτό το επίπεδο.

Αλεξάνδρα Σιαφάκα,
Πρωτοβουλία Γένοβα ΜΜΕ Θεσσαλονίκης

Η απεργία 28 Μάρτη και οι καταλήψεις

«Ηρθε η βροχή, ήρθε και η μπόρα, έρχεται του νόμου η τελευταία ώρα»

Μαζικά συλλαλητήρια σε κάθε πόλη μαζί με τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα προετοιμάζουν οι φοιτητικές καταλήψεις όλης της χώρας για την Τετάρτη 28 Μάρτη. Αυτό αποφάσισε το Πανελλαδικό Συντονιστικό των Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων που συνεδρίασε την Πέμπτη 22 Μάρτη, αμέσως μετά την πανελλαδική διαδήλωση των καταλήψεων στην Αθήνα.

"Ολοι μαζί μέσα στη βροχή, ενάντια στο νόμο και τον Καραμανλή" ήταν ένα από τα συνθήματα που κυριάρχησαν στην διαδήλωση της περασμένης Πέμπτης. Η καταρρακτώδης βροχή εκείνης της ημέρας δεν σταμάτησε χιλιάδες φοιτητές από όλη τη χώρα να συμμετέχουν στην πορεία.

Τα Προπύλαια πλημμύρισαν από χιλιάδες πολύχρωμες ομπρέλες και αδιάβροχα. Για πάνω από δύο ώρες που κράτησε η συγκέντρωση, οι φοιτητές παρέμειναν μέσα στη βροχή να κρατούν τα πανό των σχολών τους, να φωνάζουν συνθήματα και να τραγουδούν. Κάποιοι αντιμετώπισαν τη βροχή με τα νέα χιουμοριστικά συνθήματα που σιγά σιγά υιοθετήθηκαν από όλη τη πορεία. "Ηρθε η βροχή ήρθε και η μπόρα, έφτασε του νόμου η τελευταία ώρα" και "Και τώρα ένα σύνθημα που όλους μας ενώνει, μέσα στη βροχή το κίνημα φουντώνει".

Το μέγεθος της διαδήλωσης φάνηκε όταν απλώθηκε στο δρόμο για να ξεκινήσει. Με εξαίρεση τους φοιτητές της Κρήτης και των άλλων νησιών που λόγω απαγορευτικού στα λιμάνια δεν κατάφεραν να ταξιδέψουν για την Αθήνα, οι κατειλημμένες σχολές από όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας ήταν εκεί. Η Θεσσαλονίκη και τα Γιάννενα είχαν τεράστια μπλοκ, η Πάτρα και ο Βόλος το ίδιο.

Πέμπτη 22 Μάρτη

Κλιμάκωση

Αμέσως ματά τη διαδήλωση στη Βουλή, οι φοιτητές κατευθύνθηκαν στο Πολυτεχνείο για το Πανελλαδικό Συντονιστικό. Ολες οι τοποθετήσεις των εκπροσώπων των καταλήψεων χαιρέτιζαν την αποφασιστικότητα των φοιτητών που αψήφισαν την βροχή για να διαδηλώσουν και πρότειναν συνέχεια και κλιμάκωση του κινήματος. Η πλειοψηφία τόνιζε ότι ο επόμενος μεγάλος σταθμός είναι το απεργιακό συλλαλητήριο της 28 Μάρτη μαζί με τους εργαζόμενους.

"Αυτή την εβδομάδα η ΔΑΠ μπήκε στη συνέλευσή μας για να τη διαλύσει με ξύλο", είπε ο **Νεκτάριος Δαργάκης** από το Πάντειο, "Η προσπάθειά της δεν πέρασε και ούτε πρόκειται να περάσει. Είμαστε κίνημα πλειοψηφίας κι αυτό φάνηκε και από τη σημερινή διαδήλωση μέσα στη βροχή. Χρειάζεται να αποφασίσουμε την κλιμάκωση την επόμενη βδομάδα με συνέχιση των καταλήψεων και νέα πανελλαδική διαδήλωση στις 28 Μάρτη, την ημέρα της απεργίας των δημοσίων υπαλλήλων. Ετσι θα μπορέσει κι αυτός ο κύκλος των κινητοποιήσεων να κλείσει νικηφόρα για τις διακοπές του Πάσχα, δίνοντας προοπτική συνέχειας για μετά.

Η σημασία της απεργίας στις 28 Μάρτη είναι μεγάλη και χρειάζεται εμείς, οι φοιτητές των καταλήψεων να ξεσηκώσουμε τους εργατικούς χώρους, με εξορμήσεις και περιοδείες, για να έχει επιτυχία. Φοιτητές και εργάτες μαζί στις 28 Μάρτη μπορούμε όχι μόνο να ανατρέψουμε το νόμο αλλά και να τελειώνουμε μια και καλή με αυτή την κυβέρνηση των σκανδάλων και των ιδιωτικοποιήσεων".

"Χαιρετίζουμε τη σημερινή μαζική πορεία παρά τις αντίξοες καιρικές συνθήκες", είπε η εκπρόσωπος της Φιλοσοφικής Αθήνας, "Ούτε η βροχή, ούτε η καταστολή των προηγούμενων βδομάδων μας σταματά. Το φοιτητικό κίνημα είναι εδώ και συνεχίζει. Πρέπει να βάλουμε νέους στόχους. Ενας είναι να αναγκάσουμε τις Συγκλήτους των σχολών να πάρουν αποφάσεις ενάντια στο νέο νόμο πλαίσιο, ότι δε πρόκειται να τον εφαρμόσουν. Ο δεύτερος είναι να στηρίξουμε την απεργία στις 28/3, να την ενισχύσουμε με εξώστρεφες κινήσεις σε γειτονιές και εργασιακούς χώρους".

"Η σημερινή πορεία έδειξε ότι δε το βάζουμε κάτω, ότι όσο αδιάλλακτη το παίζει η κυβέρνηση, τόσο αδιάλλακτοι είμαστε κι εμείς", είπε ο **Στέλιος Γιαννούλης** από το Εικαστικό της Θεσσαλονίκης, "Συνεχίζουμε με καταλήψεις και την επόμενη βδομάδα και απαντάμε με κλιμάκωση, με τη συμμετοχή μας στην απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 28 Μάρτη. Ηρθε η στιγμή να κάνουμε πράξη την απόφασή μας για κοινή δράση με τους εργαζόμενους, ήρθε η στιγμή να οργανώσουμε αυτή τη μάχη.

Πρέπει η απεργία να γίνει κέντρο όλων των καταλήψεων. Δηλαδή τις επόμενες μέρες, οι καταλήψεις βγαίνουν στους εργατικούς χώρους και καλούν τους εργαζόμενους να απεργήσουν και την ημέρα της απεργίας οι φοιτητές συμμετέχουν μαζικά στα απεργιακά συλλαλητήρια. Αυτή θα είναι η πιο μεγάλη κλιμάκωση για εμάς, μια απεργία σεισμό που θα οδηγήσει στη νίκη".

"Συνεχίζουμε με καταλήψεις διαρκείας μέχρι να ρίξουμε το νόμο", είπε η **Ευδοκία Μουστάκα** από τη Νομική Αθήνας, "Το κίνημά μας κρατά από Χριστούγεννα μέχρι Πάσχα, αυτό δεν έχει ξαναγίνει. Η συνέχεια τώρα είναι η απεργιακή έκρηξη της 28 Μάρτη. Δεν είναι άλλο ένα ακόμα συλλαλητήριο. Είναι η πιο μεγάλη μάχη γιατί θα είμαστε μαζί με τους εργαζόμενους να διεκδικούμε από κοινού λεφτά για αυξήσεις και προσλήψεις, λεφτά για την παιδεία. Χρειάζεται να πιέσουμε τα Εργατικά Κέντρα στις πόλεις μας να πάρουν αποφάσεις για απεργία αυτή τη μέρα, χρειάζεται να οργανώσουμε το καλύτερο τρόπο τη συμμετοχή στην διαδήλωση. Εμείς στη Νομική έχουμε ξεκινήσει να κάνουμε εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους. Η επιτυχία της 28 Μάρτη θα κρίνει τη συνέχεια του αγώνα μας".

Λένα Βερδέ

Εξορμήσεις στους χώρους δουλειάς

Περιοδείες και εξορμήσεις σε δεκάδες εργατικούς χώρους για την επιτυχία της 24ωρης απεργίας της ΑΔΕΔΥ στις 28 Μάρτη οργάνωσαν οι φοιτητές της Πρωτοβουλίας Γένοβα, αναδεικνύοντας τη σημασία του κοινού αγώνα εργαζόμενων και φοιτητών ενάντια στην κυβέρνηση Καραμανλή.

"Προσπαθούμε κάθε βδομάδα να υλοποιούμε τις αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων και των συντονιστικών για σύνδεση με τους εργαζόμενους οργανώνοντας εξορμήσεις στους εργατικούς χώρους", μας είπε ο **Μανώλης Σπαθής** από την Πρωτοβουλία Γένοβα στη Νομική Αθήνας, "Ιδιαίτερα τώρα που είχαμε την απεργία της ΑΔΕΔΥ μπροστά μας, μια απεργία που ξέραμε ότι μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο για τη νίκη του αγώνα των φοιτητικών καταλήψεων. Ετσι, την προηγούμενη βδομάδα πήγαμε στην Αγροτική Τράπεζα στην Πανεπιστημίου και στον Ευαγγελισμό και αυτή στους διοικητικούς υπαλλήλους του ΕΚΠΑ και της Νομικής. Οι εργαζόμενοι στην Αγροτική ήταν φοβεροί, μας έδωσαν τηλέφωνα εκπροσώπων του σωματείου τους για να έρθουμε σε επαφή, μας περιέγραφαν ότι κάθε βδομάδα βλέπουν τις διαδηλώσεις μας που περνούν από εκεί και μας έλεγαν ότι αν είχε η ΓΣΕΕ ή η ΟΤΟΕ κηρύξει απεργία, σίγουρα θα συμμετείχαν.

Το ίδιο κλίμα και στον Ευαγγελισμό με εργαζόμενους να μας λένε πως τις ίδιες επιθέσεις που έχουν κάνει στα νοσοκομεία, θέλουν να κάνουν τώρα στα Πανεπιστήμια. Λίγοι όμως ήξεραν για την απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 28 Μάρτη και έτσι καταλάβαμε πόσο σημαντική ήταν η παρουσία μας εκεί. Ούτε και οι διοικητικοί των Πανεπιστημίων ήταν καλά ενημερωμένοι και όταν τους μιλούσαμε για τη σημασία της απεργίας, όλοι έλεγαν ότι θα απεργήσουν".

Περιοδείες στο δήμο Ταύρου και στο δήμο Καλλιθέας οργάνωσε η Πρωτοβουλία Γένοβα Παντείου "Το κλίμα στο δήμο Καλλιθέας ήταν πολύ θετικό", μας είπε ο **Δημήτρης**, "Οι περισσότεροι εργαζόμενοι χαίρονταν που έβλεπαν φοιτητές από τις καταλήψεις να τους έχουν επισκεφτεί για να τους ενημερώσουν για την απεργία στις 28 Μάρτη και έλεγαν ότι θα συμμετέχουν. Αντίστοιχα στο δήμο Ταύρου, εκπρόσωποι του σωματείου είπαν ότι σκέφτονται να κατέβουν με πανό στη διαδήλωση".

«Την Παρασκευή 23/3 φοιτητές από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ Φιλοσοφικής Αθήνας κάναμε περιοδεία στο Αγλαΐα Κυριακού», μας είπε η **Δήμητρα Περίσσιου**. «Γυρίσαμε όλα τα τμήματα του νοσοκομείου και μιλήσαμε με αρκετούς εργαζόμενους και νοσηλευτές. Μοιράσαμε μαζικά προκήρυξη που καλούσε στην απεργία της Τετάρτης εξηγώντας ότι είναι ευκαιρία να ενωθούν οι εργαζόμενοι με τους φοιτητές, και να αρχίσει το εργατικό κίνημα να παλεύει και για τα δικά του αιτήματα ενάντια στην κυβέρνηση Καραμανλή. Κάποιοι γνώριζαν για την απεργία και κάποιοι το έμαθαν από εμάς, αλλά πολλοί ήταν αυτοί που μας έλεγαν ότι γνώριζαν για την κατάσταση στις σχολές αφού έχουν και εκείνοι παιδιά που είναι φοιτητές και συμμετέχουν στις καταλήψεις».

20 φορές ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ

Φέτος ο «Μαρξισμός» συμπληρώνει 20 χρόνια. Ο πρώτος Μαρξισμός ήταν αφιερωμένος στα είκοσι χρόνια από τον Μάη του 1968. Από τότε ο «Μαρξισμός» δεν έχει χάσει ούτε μια χρονιά συμβάλλοντας στη μάχη των ιδεών για να πάει μπροστά το κίνημα και οι αγώνες.

Τα τέλη της δεκαετίας του '80 και οι αρχές της δεκαετίας του '90 ήταν μια δύσκολη εποχή, με τις ιδέες που έλεγαν ότι ο μαρξισμός και ο σοσιαλισμός έχουν πεθάνει, να είναι της μόδας. Οι υποστηρικτές του νεοφιλελευθερισμού έβγαιναν τότε επιθετικά και υποστήριζαν ότι η κατάρρευση του ανατολικού μπλοκ δείχνει ότι η αγορά είναι μονόδρομος. Και μεγάλα τμήματα της αριστεράς είτε προσαρμόζονταν σε αυτές τις ιδέες είτε έπεφταν στη μαύρη απαισιοδοξία. Γι' αυτό για μια ολόκληρη περίοδο το τριήμερο του «Μαρξισμού» είχε να δώσει απάντηση σε αυτή τη κρίση προβάλλοντας τις επαναστατικές ιδέες του μαρξισμού σαν κλειδί για να εξηγήσουμε τον σύγχρονο κόσμο αλλά και σαν όπλο για να τον αλλάξουμε.

Φτάνοντας στο τέλος της δεκαετίας του 1990 η κατάσταση είχε αλλάξει. Μεγάλοι εργατικοί αγώνες ενάντια στη βαρβαρότητα του νεοφιλελευθερισμού είχαν ξεσπάσει πια σε όλη την Ευρώπη –οι αγώνες που γκρέμισαν τον Μητσοτάκη το 1993 ήταν προάγγελός τους. Αυτοί οι αγώνες έφεραν και μια ολόκληρη στροφή στις ιδέες εκατομμυρίων ανθρώπων: ο νεοφιλελευθερισμός, οι ιδιωτικοποιήσεις, έγιναν λέξεις βρόμικες. Οταν το 1998 συμπληρώθηκαν 150 χρόνια από τη δημοσίευση του «Κομμουνιστικού Μανιφέστου» ο Μαρξ ανακηρυσσόταν σε δημοσκοπήσεις, άρθρα και αφιερώματα, σαν ένας από τους πιο σημαντικούς φιλοσόφους.

Κίνημα

Οι διαδηλώσεις στο Σιάτλ στο τέλος του 1999 σηματοδότησαν την εμφάνιση ενός νέου κινήματος. Από τότε αυτό το κίνημα δεν έχει σταματήσει να μεγαλώνει και να ριζοσπαστικοποιείται μέχρι σήμερα. Αυτή είναι η βάση για το μεγαλύτερο κίνημα από το τέλος της δεκαετίας του '60, το αντιπολεμικό κίνημα ενάντια στα εγκλήματα του Μπους και των συμμάχων του. Τα τριήμερα του «Μαρξισμού» είχαν τη δική τους συμβολή σε όλη αυτή την ανοδική πορεία του κινήματος. Εγιναν ο χώρος όπου εκατοντάδες ακτιβιστές και ακτιβίστριες που έμπαιναν σε όλες αυτές τις μάχες, έρχονταν σε επαφή με τις ιδέες, τις εμπειρίες και το προβληματισμό που φέρνει το νέο κίνημα.

Αυτό φαίνεται και από τους προσκεκλημένους που μιλάνε κάθε χρόνο στο τριήμερο του «Μαρξισμού». Διανοούμενοι όπως ο Γουόλντεν Μπέλο ή ο Σαμίρ Αμίν έχουν μιλήσει για τον αγώνα ενάντια στον νεοφιλελευθερισμό και τον πόλεμο, όπως κι ο Βιτόριο Ανιολέτο που είχε παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στη μεγαλειώδη διαδήλωση της Γένοβα το καλοκαίρι του 2001 ενάντια στους G8. Ο Σαλάμ Ισμαήλ, ο γιατρός της Φαλούτζα και συνδικαλιστές από το συνδικάτο των εργατών πετρελαίων της Βασόρας μας έχουν μεταφέρει τη φωνή της ιρακινής αντίστασης, ο Πέρεζ Μπόρχες από τα συνδικάτα της Βενεζουέλας μας μετέφερε το παλμό των αγώνων της Λατινικής Αμερικής που στρέφεται στ' αριστερά με ιλιγγιώδεις ρυθμούς.

Ο φετινός «Μαρξισμός» διοργανώνεται σε μια περίοδο που βρίσκεται σε εξέλιξη ένας νέος «Μάης». Το κίνημα των καταλήψεων πήρε τη σκυτάλη από την Γαλλία και έχει οδηγήσει σε βαθιά κρίση τη κυβέρνηση της ΝΔ, ρίχνοντας στη ξέρα τη «ναυαρχίδα» των νεοφιλελεύθερων «μεταρρυθμίσεων». Οι εργαζόμενοι αντλούν έμπνευση από αυτό το κίνημα για να δυναμώσουν τους δικούς τους αγώνες. Και όλα αυτά σε μια στιγμή που ο Μπους ηττάται στη Μ. Ανατολή, το αντιπολεμικό κίνημα κερδίζει την πλειοψηφία μέσα στις ίδιες τις ΗΠΑ. Είναι τα καλύτερα «γενέθλια» για τον Μαρξισμό –μια από τις στιγμές που οι επαναστατικές ιδέες μπορούν να γίνουν υλική δύναμη κατακτώντας το νου και τις καρδιές των εργατών και της νεολαίας. Ολος αυτός ο πλούτος των μαχών και των ιδεών θα δώσουν το παρόν στην ΑΣΟΕΕ από τις 18 μέχρι τις 20 Μάη.

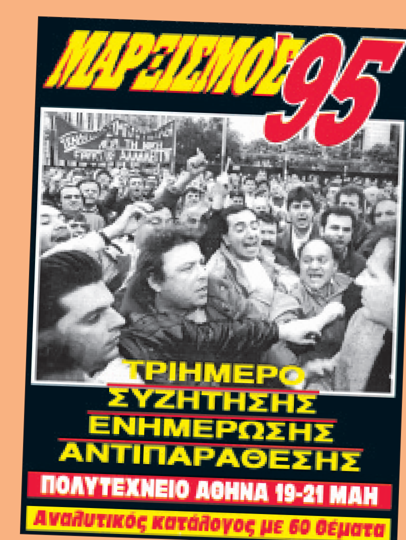

Ο «Μαρξισμός 2007» που οργανώνει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα 18-20 Μάη στην ΑΣΟΕΕ, είναι ένα τριήμερο αναγκαίο για όλους τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες που παλεύουν ενάντια στην ΝΔ, τον νεοφιλελευθερισμό, τον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό.

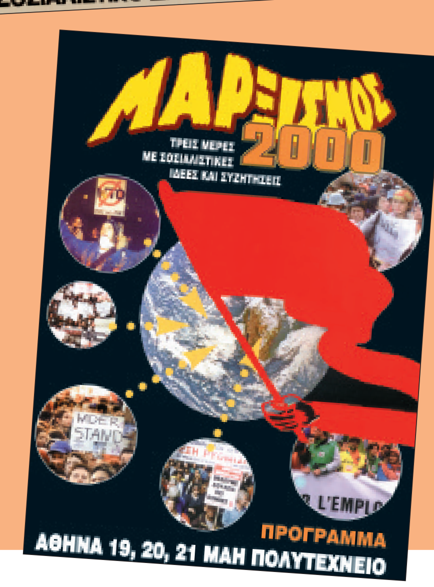
Είναι τρεις μέρες γεμάτες δεκάδες συζητήσεις από το πρωί μέχρι το βράδυ, για τα πιο διαφορετικά θέματα, από το πώς λειτουργεί ο καπιταλισμός και γιατί γεννάει κρίσεις, φτώχεια και πολέμους, μέχρι το πώς μπορούμε να φτιάξουμε μια κοινωνία για τους πολλούς και όχι για τους λίγους και τα κέρδη τους. Από τις ιδέες του Μαρξ, του Ενγκελς, του Λένιν, του Τρότσκι της Λούξεμπουργκ και του Γκράμσι, μέχρι τους αγώνες που δίνουμε για να υπερασπίσουμε τη δημόσια Παιδεία και Υγεία από την καταστροφική μανία της αγοράς και των Καραμανλήδων.

Το κίνημα, οι χιλιάδες που δίνουμε τις μάχες μας ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στην αγορά, χρειαζόμαστε αυτή τη συζήτηση για να ανταλλάξουμε εμπειρίες ζωντανά, αλλά και να τις γενικεύσουμε με τη βοήθεια των καλύτερων παραδόσεων του κινήματος, και να τις κάνουμε μ' αυτό τον τρόπο οδηγό για τη δράση μας το επόμενο διάστημα. Γι' αυτό το λόγο ο «Μαρξισμός» είναι στην πραγματικότητα ένα εργαστήρι ιδεών, ένα σχολείο πρακτικά ανοιχτό και καθόλου «ακαδημαϊκό» για τους παλιούς και νεότερους αγωνιστές από κάθε χώρο.

Η απάντηση στους πανηγυρισμούς για τα 50 χρόνια της Ε.Ε.

Ενα μεγάλο ΟΧΙ

Με μια “λαμπρή” τελετή και πανηγυρικές καλλιτεχνικές εκδηλώσεις σε ολόκληρη την πόλη γιόρτασαν την περασμένη Κυριακή στο Βερολίνο οι ηγέτες των 27 χωρών της Ευρωπαϊκής Ενωσης τα 50 χρόνια από την ίδρυση της ΕΟΚ. “Για αιώνες η Ευρώπη ήταν μια ιδέα”, γράφει η Διακήρυξη του Βερολίνου, που εκδόθηκε στο τέλος της γιορτής, “που κρατούσε ζωντανή την ελπίδα της ειρήνης και της συνεννόησης. Αυτή η ελπίδα έχει ικανοποιηθεί...”

Παρίσι Μάης 2005. Πανηγυρικό όχι στο Ευρωσύνταγμα.

Απόρριψη

Πλειοψηφία των ανθρώπων που ζούν στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ενωσης έχει, όμως, τελείως διαφορετική γνώμη -και αυτό είναι αναγκασμένοι να το παραδεχτούν σήμερα ακόμα και οι πιο θερμοί υποστηρικτές της. “Μην περιμένετε τα 480 εκατομύρια των απλών πολιτών της Ευρωπαϊκής Ενωσης να υψώσουνε σημαίες” έγραφε, λίγες μέρες πριν από την επέτειο η εφημερίδα Financial Times. “Μισό αιώνα μετά την ιδρυτική Συνθήκη της Ρώμης οι αξιοσημείωτες επιτυχίες της ΕΕ δεν έχουν καταφέρει ποτέ να κερδίσουν την δημόσια αποδοχή...”

Λίγες φορές, μόνο, τόλμησαν οι κυβερνήσεις των χωρών της Ευρωπαϊκής Ενωσης να θέσουν τα ευρωπαϊκά τους σχέδια σε δημοψήφισμα. Τις περισσότερες εισέπραξαν ένα “ηχηρό όχι”.

Το 1992 οι Δανοί απέρριψαν την Συνθήκη του Μάαστριχτ -την συνθήκη που μετέτρεψε ουσιαστικά την ΕΟΚ στην Ευρωπαϊκή Ενωση. Αυτό βέβαια δεν εμπόδισε ούτε τους ηγέτες της ΕΟΚ να προχωρήσουν, ούτε την άρχουσα τάξη της Δανίας να συμμετέχει στην “Ενωμένη Ευρώπη” -ύστερα από μια ολόκληρη σειρά από κόλπα και μανούβρες φυσικά.

Το 2001 οι Ιρλανδοί απέρριψαν την πρόταση διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Για να διασώσει το σχέδιο η δεξιά κυβέρνηση του Μπέρνι Αχερν αναγκάστηκε να καταφύγει σε “επαναληπτικό δημοψήφισμα” ένα χρόνο αργότερα -το οποίο κατάφερε να κερδίσει ύστερα από μια τεράστια και πανάκριβη προπαγανδιστική καμπάνια. Και όλα αυτά στην χώρα με τα μεγαλύτερα ποσοστά αποδοχής της Ευρωπαϊκής Ενωσης από τον πληθυσμό.

Το χειρότερο, όμως, πλήγμα ήταν αναμφίβολα το διπλό “όχι” στο δημοψήφισμα για το Ευρωσύνταγμα, στην Γαλλία και την Ολλανδία την άνοιξη του 2005. Η απόρριψη οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στο ίδιο το Ευρωσύνταγμα -ένα προκλητικό μανιφέστο του νεοφιλελευθερισμού που διεκδικούσε να γίνει “ανώτατος νόμος” σε όλη την Ευρώπη. Ταυτόχρονα, όμως, οφείλεται και στην ίδια την βαθειά δυσπιστία που τρέφει ο κόσμος απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ενωση, τους ηγέτες της και τα σχεδιά τους.

Υποκρισία

Η “Διακήρυξη του Βερολίνου” που μιλάει για τα “αξιοσημείωτα επιτεύγματα” της Ευρωπαϊκής Ενωσης είναι ένα μνημείο ψεμάτων, κυνισμού και υποκρισίας.

“Παλεύουμε για ειρήνη και ελευθερία, για δημοκρατία και την κυριαρχία του νόμου, για αμοιβαίο σεβασμό και μοιρασμένη ευθύνη, για ευημερία και ασφάλεια, για ανοχή και συμμετοχή, για δικαιοσύνη και αλληλεγγύη”. Στην πραγματικότητα, όμως, για το μόνο που παλεύει η Ευρωπαϊκή Ενωση είναι για τα συμφέροντα του ευρωπαϊκού κεφάλαιου -καταπατώντας βάναυσα όποτε αυτό το απαιτεί όλες τις “κοινές αξίες” που επικαλείται η διακήρυξη.

Η διακήρυξη μιλάει για “ειρήνη” και “ελευθερία” και τα ΜΜΕ δεν έχουν σταματήσει ούτε στιγμή αυτές τις μέρες να συνδέουν την μακριά περίοδο ειρήνης που κυριάρχησε στην κεντρική Ευρώπη μετά το 1945 με την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση. Πρόκειται για ένα τεράστιο ψέμα και μια ακόμα μεγαλύτερη λαθροχειρία.

Πρώτα απ’ όλα, τον Β’Παγκόσμιο Πόλεμο δεν το διαδέχτηκε στην Κεντρική Ευρώπη η ειρήνη αλλά ο Ψυχρός Πόλεμος -ένας άτυπος στρατιωτικός ανταγωνισμός ανάμεσα στο Δυτικό και το Ανατολικό μπλοκ που απειλούσε συνεχώς με πυρηνικό αφανισμό ολόκληρη την ανθρωπότητα. Οι χώρες της ΕΟΚ έπαιζαν εκείνη την εποχή πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτόν τον αγώνα δρόμου ανάμεσα στην Ανατολή και την Δύση. Η Δυτική Γερμανία εξοπλίστηκε την δεκαετία του 1980 με εκατοντάδες πυραύλους με πυρηνικές κεφαλές ικανούς να πλήξουν την ίδια την Ρωσία -για την εξασφάλιση της ειρήνης, υποτίθεται, φυσικά.

Μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου η Ευρώπη έτρεξε να πάρει μέρος σε όλα σχεδόν τα “θερμά” μέτωπα που άνοιξαν στον πλανήτη -στον πόλεμο του Κόλπου το 1991, στις “ειρηνευτικές” αποστολές στην Σομαλία το 1993, στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας, στο Αφγανιστάν και το Ιράκ το 2002 και το 2003, στην “πολυεθνική δύναμη” κατοχής του Λιβάνου το 2006... Ναι, είναι αλήθεια ότι η Ευρώπη δεν έχει ξαναζήσει έναν εφιάλτη σαν αυτούς που έζησε στο πρώτο μισό του 20ου αιώνα. Ούτε οι ΗΠΑ, όμως, έχουν ζήσει κάποιον πόλεμο στο έδαφός τους τον τελευταίο -τουλάχιστον- αιώνα. Τις κάνει αυτό μήπως δύναμη “ειρήνης και ελευθερίας”;

Η διακήρυξη του Βερολίνου δηλώνει ανοιχτά ότι η Ευρωπαϊκή Ενωση είναι αντίθετη στον ρατσισμό και την ξενοφοβία. “Έχουμε γίνει πιο πλούσιοι από τα ανοιχτά σύνορα και μια ζωντανή ποικιλία γλωσσών, πολιτισμών και περιοχών”. Τι θράσος! Λες και δεν είναι η Ευρωπαϊκή Ενωση αυτή που έχει θεσμοθετήσει την διαβόητη και ρατσιστική συνθήκη του Σένκεν -την συνθήκη που έχει μετατρέψει την Ευρώπη σε απόρθητο φρούριο για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες από τον “τρίτο κόσμο”. Λες και δεν είναι οι κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ενωσης υπεύθυνες για τον θάνατο χιλιάδων μεταναστών -πνιγμένων στα ανοιχτά της Σικελίας, διαμελισμένων στα ναρκοπέδια του Εβρου ή κλεισμένων σε μυστικά κοντέινερ στα λιμάνια της Αγγλίας. Λες και δεν είναι η ακριβώς προηγούμενη φράση της διακήρυξης αυτή που δηλώνει την αποφασιστικότητα της ΕΕ να καταπολεμήσει όχι μόνο το οργανωμένο έγκλημα αλλά και την “λαθρομετανάστευση” και την “τρομοκρατία”.

Η διακήρυξη δηλώνει με στόμφο ότι στην ΕΕ “γυναίκες και άνδρες απολαμβάνουν ίδια δικαιώματα”. Οι γυναίκες στην Ευρώπη, όμως, συνεχίζουν να απασχολούνται σε χειρότερες θέσεις από ότι οι άντρες συνάδελφοί τους και να πλήττονται χειρότερα από την ανεργία. Η θέση της γυναίκας έχει επιδεινωθεί ακόμα περισσότερο τα τελευταία χρόνια με το κύμα των περικοπών στις δημόσιες δαπάνες και την ιδιωτικοποίηση της Κοινής Ωφέλειας που φορτώνει με πρόσθετα βάρη την οικογένεια. Και η σεξιστική ιδεολογία που συνοδεύει αυτές τις επιθέσεις ανισότητας συνεχίζει να κάνει θραύση.

Ιμπεριαλισμός

Η Ευρωπαϊκή Ενωση δεν είχε ποτέ καμιά σχέση ούτε με την ελευθερία, ούτε με την ισότητα, ούτε με την δημοκρατία, ούτε με την ειρήνη. Η ΕΟΚ, το πρόπλασμα της ΕΕ που γεννήθηκε με την συνθήκη της Ρώμης στις 25 Μάρτη του 1957, ήταν μια προσπάθεια των ισχυρών επιχειρήσεων των “6” (Γερμανίας, Γαλλία, Ιταλίας, Ολλανδίας, Βέλγιο, Λουξεμβούργο) να ξεπεράσουν τα στενά όρια των εθνικών τους αγορών μοιράζοντάς τες μεταξύ τους. Η ελπίδα τους ήταν ότι αυτή η συνένωση θα τους έδινε την δυνατότητα να μεγαλώσουν έτσι ώστε να είναι σε θέση να ανταγωνιστούν επάξια με τις αμερικανικές και τις γιαπωνέζικες επιχειρήσεις στην διεθνή αγορά. Από την πρώτη στιγμή, με άλλα λόγια, το σχέδιο της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης είχε χαρακτήρα ιμπεριαλιστικό.

Τα θύματα αυτού του προσανατολισμού δεν είναι μόνο οι πληθυσμοί των φτωχών χωρών του “Γ’ Κόσμου”, τα άμεσα θύματα των στρατιωτικών και ρατσιστικών επιθέσεων. Είναι και οι ίδιοι οι εργάτες και οι εργάτριες της Ευρώπης. Στα μάτια της πλειοψηφίας των απλών ανθρώπων η Ευρωπαϊκή Ενωση είναι απλά ένα νεοφιλελεύθερο γραφειοκρατικό τέρας συνδεδεμένο άμεσα όλες τις επιθέσεις ενάντια στις κατακτήσεις των περασμένων χρόνων. Η Ευρωπαϊκή Ενωση δεν είναι αυτή που πιέζει για την απελευθέρωση των αγορών, για την διάλυση των επιχειρήσεων της Κοινής Ωφέλειας, για την παράδοση της Ενέργειας, των τηλεπικοινωνιών, των αερομεταφορών, των σιδηροδρόμων, των νοσοκομείων, των σχολείων κλπ στους ιδιώτες;

Οι απολογητές της ΕΕ προσπαθούν να μας πείσουν ότι οι εργαζόμενοι χρωστάνε το βιωτικό τους επίπεδο, που είναι ένα από τα υψηλότερα στον κόσμο, σε αυτήν. Πρόκειται για τεράστιο ψέμα. Οτι έχουν κερδίσει οι εργάτες το έχουν κερδίσει μέσα από τους αγώνες τους. Η Ευρωπαϊκή Ενωση στάθηκε -και συνεχίζει να στέκεται- πάντα στην αντίθετη μεριά. Εκαναν οι ιδιωτικοποιήσεις της Κοινής Ωφέλειας τους εργάτες πιο πλούσιους; Ή μήπως καλυτέρεψε η ζωή τους με την διάλυση των δημόσιων νοσοκομείων;

Η διακήρυξη του Βερολίνου κλείνει με μια τεράστια πρόκληση: με την “υπόσχεση” των ηγετών της Ευρωπαϊκής Ενωσης να αναστήσουν -και μάλιστα άμεσα- το ενταφιασμένο από τα δημοψηφίσματα στην Γαλλία και την Ολλανδία Ευρωσύνταγμα. “Σήμερα, 60 χρόνια μετά την υπογραφή της Συνθήκης της Ρώμης”, γράφει, “είμαστε ενωμένοι στον στόχο μας να θέσουμε την Ευρωπαϊκή Ενωση σε μια ανανεωμένη κοινή βάση πριν από τις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο του 2009”. Είναι μια πρόκληση που δείχνει το μέγεθος της αδιαφορίας τους απέναντι στην δημοκρατία, απέναντι στην θέληση και την γνώμη των απλών ανθρώπων δηλαδή. Δεν ψηφίσατε “σωστά”; Δεν πειράζει, θα ξαναψηφίσετε -μέχρι να βγάλουν οι κάλπες αυτό που εμείς θέλουμε. Αυτό δεν ήταν, άλλωστε, όλα τα προηγούμενα χρόνια το “ευρωπαϊκό ιδεώδες” της δημοκρατίας;

Σωτήρης Κοντογιάννης

Οχι στράτευση στα 18 - Οχι στράτευση γυναικών

Οχι στον εκβιασμό των ανέργων για να γίνουν επαγγελματίες οπλίτες

Μέχρι το καλοκαίρι προγραμματίζει ο Μεϊμαράκης να έχει ψηφίσει το σχετικό νομοσχέδιο για την υποχρεωτική στράτευση στα 18 και την εθελοντική στράτευση των γυναικών, με στόχο να αρχίσει να εφαρμόζεται από τις αρχές του 2008. Το υπουργείο Αμυνας υποτίθεται ότι θέλει να εφαρμόσει την υποχρεωτική στράτευση για να καταπολεμήσει όπως λέει «τη ραγδαία μείωση των στρατεύσιμων λόγω του δημογραφικού προβλήματος». Ομως η αλήθεια είναι ότι είναι άλλη μία προσπάθεια της κυβέρνησης της ΝΔ να επιτεθεί στη νεολαία.

Η υποχρεωτική στράτευση στα 18 είναι ένας τρόπος να κόψει η κυβέρνηση χιλιάδες παιδιά από τα πανεπιστήμια, αλλά και να τους αναγκάσει να αναζητήσουν, κάτω από την απειλή της ανεργίας μετέπειτα επαγγελματική αποκατάσταση στον ίδιο το στρατό. Πρόκειται για το αποκορύφωμα μίας αλυσίδας επιθέσεων στο χώρο της Παιδείας με στόχο την επιβολή ακόμα μεγαλύτερων ταξικών φραγμών τόσο στη δυνατότητα των νέων να μπουν αλλά και να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους στο πανεπιστήμιο. Η Γιαννάκου έκανε την αρχή διαλύοντας τα ΤΕΕ, επιβάλλοντας το πλαφόν της βάσης του 10 στις πανελλαδικές και στη συνέχεια ψήφισε το νόμο πλαίσιο για τα πανεπιστήμια και έρχεται τώρα ο Μεϊμαράκης να ολοκληρώσει την επίθεση με την υποχρεωτική στράτευση μετά το σχολείο.

Σύμφωνα με δηλώσεις του Μεϊμαράκη και δημοσιεύματα των εφημερίδων, η υποχρεωτική στράτευση στα 18 θα σημάνει την κατάργηση των αναβολών λόγω σπουδών ενώ πρόκειται να εφαρμοστεί και σε νέους που ήδη φοιτούν στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ. Κατά το μεταβατικό διάστημα προσαρμογής στο νέο σύστημα, όσοι τελειώνουν το λύκειο θα κάνουν τη θητεία τους μαζί με κάποιους από τους σημερινούς φοιτητές, οι οποίοι θα καλούνται κλιμακωτά για κατάταξη στο στράτευμα. Δηλαδή ο Μεϊμαράκης θέλει να τιμωρήσει τους σημερινούς φοιτητές που παλεύουν εδώ και ένα σχεδόν χρόνο με μαζικές καταλήψεις και διαδηλώσεις. Να τους βγάλει από τα αμφιθέατρα και να τους ντύσει στο χακί, να διαλύσει τη συλλογικότητα του αγώνα για καλύτερη παιδεία και να τους βάλει στην απομόνωση της σκοπιάς και της πειθαρχίας του στρατού, με όλες τις πιέσεις που σημαίνει κάτι τέτοιο.

Αυτοκτονίες

Αυτό μαρτυρά άλλωστε και το γεγονός ότι μέσα στο πρώτο τρίμηνο του 2007 σημειώθηκαν έξι αυτοκτονίες στο στρατό έναντι επτά που είχαν συμβεί στη διάρκεια όλου του 2006, ενώ το σύνολο των αυτοκτονιών από το 2000 είναι 58. Αν εφαρμοστούν τα σχέδια για υποχρεωτική στράτευση του Μεϊμαράκη τότε αυτός ο αριθμός στην «καλύτερη» περίπτωση θα διπλασιαστεί.

Και βέβαια έξω από αυτή την επίθεση δεν θα μείνουν τα νέα κορίτσια. Ο Μεϊμαράκης στο όνομα της ισότητας ετοιμάζει επίθεση και στις γυναίκες αφού θέλει να εφαρμόσει την εθελοντική κατάταξη των γυναικών για 2-3 χρόνια -με πριμ μόρια για διορισμό στο Δημόσιο. Είναι προκλητικό από τη μία να κλείνει την πόρτα της δημόσιας παιδείας για χιλιάδες νέους, να τους οδηγεί στην ανεργία και στην επισφαλή εργασία και από την άλλη να προσφέρει «ευκαιρίες εργασίας» στο στράτευμα. Μάλιστα ο Μεϊμαράκης ανακοίνωσε ότι θα κάνει μέσα στο 2007 προσλήψεις 2.300 Επαγγελματιών Οπλιτών και άλλες 15.000 την επόμενη τριετία.

Το υπουργείο Αμυνας είναι το μόνο υπουργείο που ανακοινώνει τόσες πολλές προσλήψεις. Ο Μεϊμαράκης δήλωσε στη βουλή στις 21/3 την αύξηση του «Προϋπολογισμού ΥΠΕΘΑ για το έτος 2007, ο οποίος σε σχέση με το έτος 2006 εμφανίζεται αυξημένος κατά 5,2%, καθόσον προβλέφθηκαν επιπλέον πιστώσεις για αντιμετώπιση απαιτήσεων, που προκαλούνται κυρίως από την ολοκλήρωση του προγράμματος πρόσληψης Επαγγελματιών Οπλιτών (ΕΠΟΠ), την εκπλήρωση διασυμμαχικών υποχρεώσεων της χώρας μας με τη συμμετοχή της σε νέες ειρηνευτικές αποστολές, τη διασφάλιση της αξιοπιστίας των οπλικών συστημάτων, με την εξασφάλιση των αναγκαίων ανταλλακτικών, συντηρήσεων και καυσίμων, οι τιμές των οποίων επί μακρό χρονικό διάστημα παρέμειναν σε υψηλά επίπεδα και τέλος την ανάγκη διατήρησης σε υψηλά επίπεδα του βαθμού ετοιμότητας του προσωπικού, με την διαρκή εκπαίδευσή του».

Νοσοκομεία

Πρόκειται λοιπόν για μία ολόκληρη πολιτική που δίνει προτεραιότητα στις πολεμικές δαπάνες όταν μόνο στα νοσοκομεία για παράδειγμα χρειάζονται προλήψεις τουλάχιστον 20.000 νοσηλευτών και 5.000 γιατρών για να μπορέσουν να λειτουργήσουν παρέχοντας ουσιαστική δημόσια και δωρεάν υγεία, όταν οι αυξήσεις στους δημοσίους υπαλλήλους μόλις που φτάνουν το 1 ευρώ την ημέρα, όταν οι δαπάνες για την παιδεία μειώνονται για φέτος. Οταν οι δάσκαλοι ή οι γιατροί στα νοσοκομεία διεκδικούν αυξήσεις στο ύψος των 1400 ευρώ για τον πρωτοδιόριστο τότε η απάντηση είναι ότι δεν αντέχουν τα όρια της οικονομικής πολιτικής. Οταν όμως πρόκειται για αυξήσεις στους μισθούς και στις προσλήψεις επαγγελματιών οπλιτών που θα πάνε να σκοτώσουν στο Αφγανιστάν τότε η κυβέρνηση πανηγυρίζει για την κοινωνική πολιτική της.

Ο θεσμός των επαγγελματιών Οπλιτών καθιερώθηκε από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και τον τότε υπουργό Αμυνας Τσοχατζόπουλο. Μέσα στο 2001 το υπουργείο Άμυνας προσέλαβε περίπου 5.000 νέους ΕΠΟΠ. Η κυβέρνηση της ΝΔ φρόντισε να αναβαθμίσει το ρόλο τους, να αυξήσει τον αριθμό τους και να προωθήσει μάλιστα και δύο νέους θεσμούς, πάντα με το πρόσχημα της μείωσης της υποχρεωτικής θητείας. Ο Σπηλιοτόπουλος, ο πρώτος υπουργός Αμυνας της ΝΔ ανακοίνωσε το Νοέμβρη του 2004 την πρόσληψη νέων ανέργων ηλικίας από 20 έως 35, που θα έχουν κάνει τη θητεία τους, για τους τέσσερις χειμερινούς μήνες ως Έφεδροι Υψηλής Ετοιμότητας, που θα προσλαμβάνονται σε ειδικές μονάδες σε νησιά και στα σύνορα και αμοιβή όση των Επαγγελματιών Οπλιτών - δηλαδή περίπου 800-900 ευρώ τον μήνα. Θα εκπαιδεύονται καθημερινά 8-10 ώρες και μετά το τέράμηνο και τους θερινούς μήνες θα πρέπει να μένουν στην περιοχή τους και θα απασχολούνται σε δικές τους ή άλλες εποχικές εργασίες αγροτικού ή τουριστικού χαρακτήρα.

Το δεύτερο μέτρο του υπουργείου Εθνικής Αμυνας αφορούσε στην αναβίωση και ενίσχυση του θεσμού των Οπλιτών Βραχείας Ανακατάταξης, που για πολλά χρόνια παρέμενε ανενεργός. Το μέτρο προέβλεπε την εθελοντική επανακατάταξη στο στράτευμα, για ένα εώς τρία χρόνια, νέων μέχρι 25 ετών που παίρνουν το απολυτήριο τους από το στρατό, με μισθό περίπου 900 ευρώ αρχικά και ασφάλιση, πλήρη ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη και ασφάλιση για σύνταξη στο ΙΚΑ. Αν μάλιστα συμμετάσχουν σε «ειρηνευτικές αποστολές» στη Βοσνία, το Κόσοβο, το Αφγανιστάν, την Αλβανία, ο μισθός τους τριπλασιάζεται.

Μαθητές στο Σύνταγμα στις 17 Μάρτη

Για να προσελκύσει μάλιστα όσο γίνεται περισσότερους το υπουργείο Αμυνας έστησε μία ολόκληρη καμπάνια που είχε τίτλο «εξασφάλισε την επαγγελματική σου απασχόληση για τρία χρόνια». Ομως δεν έφερε τα προσδοκούμενα αποτελέσματα.

Το Μάιο του 2003 ο Γιώργος Μοναστηριώτης, οπλίτης πενταετούς κατάταξης αρνήθηκε να ν' ακολουθήσει τη φρεγάτα Ναυαρίνο σε πολεμική αποστολή στο Ιράκ. Ο Μοναστηριώτης καταδικάστηκε το 2004 για «λιποταξία» σε ποινή 40 μηνών από το Ναυτοδικείο Πειραιώς και κλείστηκε στις δικαστικές φυλακές της Κορίνθου. Στη συνέχεια άσκησε έφεση όπου και αθωώθηκε, ύστερα από μία ολόκληρη καμπάνια για την απελευθέρωσή του, όπου στήριξε ολόκληρο το αντιπολεμικό κίνημα και τα συνδικάτα.

Απέναντι σε μία κυβέρνηση νεοφιλελευθερισμού και πολεμοκαπειλίας, το δυνάμωμα του κινήματος που παλεύει για δημόσια παιδεία και όχι συμμετοχή στις ιμπεριαλιστικές εκστρατείες των ΗΠΑ είναι η καλύτερη ασπίδα προστασίας στο βάρβαρο μέλλον που επιβάλλει στη νεολαία η κυβέρνηση Καραμανλή στα πρότυπα της κυβέρνησης Μπους. Ο Τζίμι Μάσεϊ, ο Γιώργος Μοναστηριώτης και δεκάδες χιλιάδες άλλοι «λιποτάχτες» είναι η καλύτερη απόδειξη ότι όσες προσπάθειες και να κάνουν οι καπιταλιστές να εκβιάσουν τη νεολαία αποτυγχάνουν και η μόνη στράτευση που καταφέρνουν είναι στις γραμμές του κινήματος που παλεύει για ένα μέλλον χωρίς φτώχεια και πόλεμο.

Κατερίνα Θωίδου

Μετά την κ. Γιαννάκου η οποία θέλησε να αναθεωρήσει το άρθρο 16 και είχε την εντύπωση ότι οι μαθητές θα κάτσουν άπραγοι και θα το δεχτούν, έρχεται μια καινούργια ιδέα η οποία θέλει τους μαθητές να στρατολογούνται μόλις τελειώνουν το σχολείο, στα 18 καθώς και τη στρατεύση γυναικών. Βέβαια θα μπορούσε κανείς να το δει και ως έναν νέο τρόπο με τον οποίο προσπαθούνε να καταστρέψουνε το μέλλον των μαθητών αναγκάζοντας τους να αναβάλουν τις σπουδές τους για να πραγματοποιήσουν τα σχέδια του κ. Καραμανλη και γενικά όλων όσων θα έχουν κάποιο συμφέρον από αυτή την υπόθεση, και δεν είναι λίγοι αυτοί .

Στην προσπάθεια τους όμως να δημιουργήσουν μια κατάσταση παρόμοια με αυτή στις ΗΠΑ όπου κάθε απελπισμένος, άνεργος η αμόρφωτος νεαρός οδηγείται παρασυρόμενος σε στρατεύση μη έχοντας άλλη επιλογή και υποσχόμενος ένα καλύτερο μέλλον συμπεριλαμβάνεται και η στρατολόγηση γυναικών και όλα αυτά για να μας στείλουν σε έναν άδικο πόλεμο του οποίου το αποτέλεσμα θα είναι μόνο μεγαλύτερος θρήνος. Με αυτό το τρόπο ελπίζουν ότι μπορούν να καταστρέψουν τα όνειρα και τις εξεγέρσεις της νέας γενιάς που με την αντίσταση της απέδειξε ότι είναι πολύ δυνατή για να ανατραπεί, αλλά ακόμα και σε αυτή τη περίπτωση θα διαλύσει τα σχέδια τους και δεν θα επιτρέψει σε κανένα να της επιβληθεί.

Αποστόλης Τατάς
μαθητής Byron College

Είναι βλακεία να στρατεύονται οι νέοι απ' τα 18 τους. Καταρχήν πολλά παιδιά τελειώνουν το σχολείο στα 19-20 του χρόνια. Και εγώ τελειώνω το σχολείο στα 19 μου χρόνια. Αρα τι σημαίνει αυτό για εμάς; Μήπως ότι πρέπει να κόβουμε το σχολείο για να πάμε στο στρατό; Προφανώς αποσκοπούν κάπου. Θέλουν με το που ενηλικιώνονται τα παιδιά να τα «παρκάρουν» μέσα, να είναι πειθαρχημένα, χωρίς να έχουν περιθώρια να κάνουν αντιστάσεις στην κυβέρνηση. Να μπορούν να τα έχουν του «χεριού τους».

Η κυβέρνηση επίσης συμμετέχει στα βρώμικα παιχνίδια του Μπους. Από δω και πέρα θέλουν να στέλνουν έλληνες στρατιώτες στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν ή όπου άλλου κάνει πόλεμο η Αμερική. Και όλα αυτά τα κάνουν για τα πετρέλαια. Το παίζουν ότι στέλνουν στρατιωτική δύναμη και καλά για να βοηθήσει. Πώς να βοηθήσει; Στο Ιράκ οι «ειρηνευτικές», «ανθρωπιστικές» δυνάμεις, πιάνουν τους Ιρακινούς και τους πυροβολάνε 10-10. Αυτοί, όπου μυριστούν πετρέλαιο ορμάνε!

Σαν μαθητές, πρέπει να διαμαρτυρηθούμε στη στράτευση στα 18 και στην αποστολή ελλήνων στρατιωτών στο Αφγανιστάν. Πρέπει επίσης να μπορούμε να σπουδάζουμε και να μπορούμε να τελειώσουμε τις σπουδές μας. Θέλουμε δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλα τα παιδιά. Μας λένε βλακείες ότι τάχα : «όλοι θέλετε να γίνετε γιατροί, όλοι θέλετε να γίνετε επιστήμονες». Πρώτα απ' όλα είναι σίγουρο ότι δεν θέλουν όλοι να γίνουν γιατροί, τα παιδιά έχουν πολλές διαφορετικές προτιμήσεις, αλλά το θέμα είναι ότι όλοι πρέπει να σπουδάζουν αυτό που θέλουν, είναι δικαίωμά μας να μορφωνόμαστε. Στην τελική, η μόρφωση και η γνώση είναι τα πραγματικά μας όπλα.

Την 25η Μαρτίου πήγαμε στην παρέλαση στο Μαρούσι για να μοιράσουμε στα παιδιά αντιπολεμικά αυτοκόλλητα και προκηρύξεις. Ηταν πολύ ωραία, πάρα πολλά παιδιά πήραν αυτοκόλλητα και φυλλάδια. Τα κόλλαγαν πάνω τους, μέχρι και πάνω στα μουσικά τους όργανα. Μέσω της παρέλασης δώσαμε το καλύτερο αντιπολεμικό μήνυμα, σε όλους ακόμα και στους επίσημους που ήταν εκεί. Ηταν η καλύτερη συνέχεια μετά το μεγάλο αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 17 Μάρτη.

Γιάννης Κοτοράτης,
5ο Γυμνάσιο Αμαρουσίου

Θα έλεγε κανείς, ότι όταν το κίνημα κάνει «έφοδο», οι καπιταλιστές αντεπιτίθενται...Η κυβέρνηση εξαπολύοντας μία ακόμα νεοφιλελεύθερη επίθεση, αυτή τη φορά εναντίον της δημόσιας και δωρεάν παιδείας, με την αντιδραστική «μεταρρύθμιση» των ιδιωτικοποιήσεων και της καταστολής των δικαιωμάτων μας, πήρε την πιο ξεκάθαρη απάντηση: καταλήψεις και απεργίες.

Απέναντι στην ευρύτητα και την ριζοσπαστικοποίηση του φοιτητικού κινήματος, απέναντι στο ποτάμι των καταλήψεων και της σύνδεσης φοιτητών-εργατών, η κυβέρνηση της ΝΔ, προσπαθεί να μας χτυπήσει με μία ακόμα «μεταρρύθμιση», τη στράτευση στα 18. Προφανώς, αυτό το μέτρο μπορεί να θεωρηθεί μόνο ως τιμωρητικό και ως προσπάθεια πειθάρχησης της αγωνιζόμενης νεολαίας. Μιας νεολαίας, που με το τέλος του σχολείου έρχεται αντιμέτωπη με τους ταξικούς διαχωρισμούς –για παράδειγμα βάση του 10 για εισαγωγή στις σχολές, οπότε ως εργαζόμενος αντιμετωπίζει τις ελαστικές σχέσεις εργασίας και ως φοιτητής τον πόλεμο της κυβέρνησης στη δημόσια & δωρεάν παιδεία –π.χ. περιορισμός του ασύλου-. Συνέπεια, αυτής της κατάστασης είναι το ξέσπασμα κινημάτων, όπως το κίνημα των καταλήψεων, που διεκδικούν όχι μόνο επιμέρους αιτήματα, αλλά σε τελική ανάλυση αμφισβητούν την κυβέρνηση και συνολικά τον καπιταλισμό. Επομένως, το καλύτερο που μπορεί να κάνει η κυβέρνηση είναι να βάλει την νεολαία στην μέγκενη της πειθάρχησης και να αποτρέψει την πολιτικοποίηση της. Εξάλλου, η στράτευση στα 18, όπως και οι πενιχρές δαπάνες για την παιδεία εξυπηρετεί και αντικειμενικές ανάγκες της κυβέρνηση. Η ολοένα και αυξανόμενη ελληνική συμμετοχή στον πόλεμο του Μπούς σε Λίβανο, Ιράκ και Αφγανιστάν –ειδικά για το Αφγανιστάν ο Καραμανλής έχει υποσχεθεί να ενισχύσει την παρουσία του ελληνικού στρατού εξυπηρετώντας τα σχέδια του Μπούς-, αναγκάζει την κυβέρνηση να αναζητά διαρκώς νέους πόρους, είτε οικονομικούς, είτε ανθρώπινους –για τον καπιταλισμό θεωρούμαστε ''αναλώσιμοι''.

Όμως, σε αυτό το σημείο έρχεται το ζήτημα της σύνδεσης των κινημάτων.

Το κίνημα των καταλήψεων ενώθηκε με το αντιπολεμικό στις 17 Μάρτη διαδηλώνοντας τόσο κατά της ελληνικής συμμετοχής στον πόλεμο και της στράτευσης στα 18 όσο και κατά της καταστολής και του νόμου πλαίσιο. Όταν οι καταλήψεις ενώνονται με το αντιπολεμικό κίνημα, όταν οι φοιτητές παλεύουν μαζί με τους εργάτες, τότε τα πράγματα για την άρχουσα τάξη είναι δύσκολα. Όχι μόνο η στράτευση στα 18, αλλά η οποιαδήποτε επιχειρούμενη επίθεση είναι καταδικασμένη, να τσακιστεί από, την δυναμική της ενιότητας του κινήματος.

Η διαρκής μας αντίσταση, τους προκαλεί διαρκή απελπισία.

Και αν αυτός ο γύρος δεν ήταν ο τελικός ήταν σίγουρα νικηφόρος και μας δίδαξε πώς να παλεύουμε ''με όπλο την κατάληψη και την απεργία''. Και αν δεν κατάφεραν ακόμα οι καταλήψεις των φοιτητών να ρίξουν αυτή την κυβέρνηση, τότε πρέπει θεωρούνται η σπίθα που θα ανάψει την φωτιά μιας νέας εξέγερσης, που αυτή την φορά θα πρωτοστατούν οι εργάτες.

Δημήτρης Κουτσούρης,
Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ, Παντείου

Μετά από ένα χρόνο φοιτητικών κινητοποιήσεων, όπου έχουμε καταφέρει να στριμώξουμε την κυβέρνηση στον τοίχο και παρ' όλα αυτά τόλμησε να ψηφίσει το νόμο πλαίσιο, τώρα πετάει άλλη μία φορά το μπαλάκι σε εμάς και τους μαθητές, προτείνοντας ένα νόμο για στράτευση στα 18.

Αυτή η στάση απέναντι στη νεολαία δείχνει τη γενικευμένη επίθεση της κυβέρνησης στα δικαιώματά μας η οποία δεν πρέπει να μείνει αναπάντητη από το φοιτητικό κίνημα αλλά και συνολικά από την κοινωνία.

Ειδικά για τις γυναίκες, υπάρχει η πρόταση για εθελοντική στράτευση με αντάλλαγμα τη μοριοδότηση για το δημόσιο τομέα. Ουσιαστικά μας εκβιάζουν με τον χειρότερο τρόπο λέγοντας ότι για να βρούμε δουλειά θα πρέπει να πάμε στο στρατό, κοροϊδεύοντας, με στόχο να προσελκύσουν ταυτόχρονα ένα μεγάλο μέρος άνεργων γυναικών. Είναι προφανές ότι η κυβέρνηση θέλει μία νεολαία με παρωπίδες, που από τη σχολική πειθαρχία θα τη στέλνει αμέσως μετά στην πειθαρχία του στρατού, αποκομμένη από το κίνημα. Μετά τη βάση του 10 και την προσπάθεια κατάργησης των ακαδημαϊκών ελευθεριών στόχος της κυβέρνησης είναι η πλήρης πειθάρχηση των νέων, η επιβολή ακόμα περισσότερων εμποδίων να μπαίνουν στο πανεπιστήμιο και να συνεχίζουν, έχοντας βιώσει μόνο τη στρατιωτική ζωή. Τέτοιες επιθέσεις δεν μας φοβίζουν θα μας βρουν μπροστά τους όπως άλλωστε και όλο αυτόν τον καιρό, συνεχίζοντας τη μάχη για λεφτά για δημόσια δωρεάν παιδεία και όχι για τον πόλεμο.

Κατερίνα Παπαδούλη,
Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ,
Οικονομικού Νομικής

Χάσαμε την Τάνια Ράϊνχαρντ

Είναι θλιβερή σύμπτωση ότι η συγγραφέας και ακτιβίστρια Τάνια Ράινχαρτ πέθανε το Σάββατο 17 Μάρτη, στην παγκόσμια μέρα δράσης ενάντια στον πόλεμο, στα 64 της χρόνια. Η Ράινχαρτ είχε αφιερώσει ολόκληρη τη ζωή της ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό, δίνοντας τη μάχη σε ένα από τα πιο δύσκολα σημεία, μέσα στο Ισραήλ.

Μεγάλωσε και σπούδασε στο Ισραήλ όπου και έγινε μέλος της Κομμουνιστικής Νεολαίας και του Κομμουνιστικού Κόμματος. Στις αρχές του δεκαετίας του '70 έφυγε για να συνεχίσει τις σπουδές της στην Αμερική, όπου έκανε το διδακτορικό της στη Γλωσσολογία με επιβλέποντα τον Νόαμ Τσόμσκι. Επέστρεψε στο Πανεπιστήμιο του Τελ Αβίβ όπου έγινε καθηγήτρια. Η ακαδημαϊκή της καριέρα όμως ήταν σε δεύτερη μοίρα δίπλα στη δράση της υπέρ των Παλαιστινίων.

Αυτό που έκανε τη Ράινχαρτ να ξεχωρίζει από πολλούς άλλους στην ισραηλινή αριστερά ήταν ότι δεν δίσταζε να μιλήσει για τη ρίζα του κακού, την ίδια την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ, το 1948. Επιχειρηματολογούσε ενάντια σε κάθε επίθεση του Ισραήλ στους Παλαιστίνιους και απαιτούσε να αποχωρήσει άμεσα ο ισραηλινός στρατός από τα εδάφη που κατέλαβε το 1967, τη Γάζα και τη Δυτική Οχθη. Ομως τόνιζε πως το κράτος του Ισραήλ είναι ένα αστυνομικό κράτος που βασίστηκε στην "πολιτική εθνοκάθαρσης των αυτόχθονων Παλαιστινίων" ήδη από το 1948.

Αυτή της η θέση την έκανε να μη μασάει τα λόγια της σε όλες τις αντιπαραθέσεις. Γράφοντας στην ισραηλινή εφημερίδα Γεντιότ Αχαρονότ, κόντρα στον "κοινό νου" του Ισραήλ που ζωγράφιζε τον Γιάσερ Αραφάτ ως τρομοκράτη, η Ράινχαρτ έκανε κριτική της παλαιστινιακής ηγεσίας από τα αριστερά, αποκαλώντας την "εκτελεστικό όργανο της ισραηλινής κατοχής". Κατήγγειλε τις συμφωνίες του Οσλο το 1993 όπως και του Καμπ Ντέιβιντ το 2000, εξηγώντας πως "ο δρόμος για την ειρήνη είναι φραγμένος από την ισραηλινή κυβέρνηση". Υποστήριξε την παλαιστινιακή εξέγερση Ιντιφάντα που ξέσπασε το Σεπτέμβρη του 2000 αφιερώντας τις στήλες που είχε σε διεθνή μέσα ενημέρωσης για να αναδείξει τις βαρβαρότητες του ισραηλινού στρατού. Ολα αυτά ενώ βρισκόταν στην πρώτη γραμμή της μάχης, συμμετέχοντας σε διαδηλώσεις Παλαιστινίων ενάντα στην οικοδόμηση του διαχωριστικού τείχους στη Δυτική Οχθη.

Βλάσφημη

Η Ράινχαρτ έκανε πολλές ακόμη κινήσεις που προκάλεσαν την οργή του ισραηλινού κατεστημένου. Τόλμησε την "βλάσφημη" σύγκριση του Ισραήλ με το απαρτχάιντ της Νότιας Αφρικής και μάλιστα συμπέραινε πως "Το Απαρτχάιντ της Ν. Αφρικής ποτέ δεν προχώρησε σε τέτοια καταστολή όπως αυτή που ασκεί το Ισραήλ". Εκανε έκκληση για αναγνώριση της κυβέρνησης της Χαμάς καταγγέλλοντας όχι μόνο το Ισραήλ αλλά και την Ευρωπαϊκή Ενωση και τις ΗΠΑ για το εμπάργκο που έχουν επιβάλει καταδικάζοντας εκατομμύρια ανθρώπους στη δυστυχία. Αρνήθηκε ότι ο πόλεμος ενάντια στο Λίβανο το καλοκαίρι ήταν "αμυντικός", εξηγώντας πως το "μονίμως αμυνόμενο Ισραήλ είναι ο εθνικός μας μύθος".

Η πιο πρόσφατη τολμηρή της πράξη ήταν ότι υποστήριξε μια πρωτοβουλία πανεπιστημιακών που είχε ξεκινήσει από το Λονδίνο για μποϊκοτάζ στα ισραηλινά Πανεπιστήμια, ζητώντας να σταματήσει η ευρωπαϊκή χρηματοδότηση για τα ισραηλινά επιστημονικά προγράμματα και οι ακαδημαϊκές συνεργασίες. Δέχτηκε συστηματική επίθεση από τους ισραηλινούς πανεπιστημιακούς στους οποίους θύμισε ότι οι ίδιοι πριν από δυο δεκαετίες υποστήριζαν το μποϊκοτάζ ενάντια στο Απαρτχάιντ της Νότιας Αφρικής. Η πίεση πάνω της έγινε τόσο αφόρητη που αναγκάστηκε να φύγει στα τέλη της χρονιάς για τις ΗΠΑ, όπου άφησε την τελευταία της πνοή. Στα ελληνικά κυκλοφορεί το βιβλίο της "Ισραήλ Παλαιστίνη. Πώς μπορούμε να σταματήσουμε τον πόλεμο του 1948;" από τις εκδόσεις Πατάκη.

Νίκος Λούντος

Γρηγόρης Φαράκος
Η διαδρομή που ενώνει ΚΚΕ και ΣΥΝ

Πέθανε την περασμένη Παρασκευή ο Γρηγόρης Φαράκος σε ηλικία 84 χρονών. Ο Γρ. Φαράκος οργανώθηκε στο ΚΚΕ το 1941 όταν ήταν φοιτητής του Πολυτεχνείου, πολέμησε και τραυματίστηκε στα Δεκεμβριανά –ήταν καπετάνιος του Λόχου των φοιτητών του ΕΛΑΣ «Λόρδος Μπάυρον» και μετά στο Δημοκρατικό Στρατό. Το 1961 εκλέχτηκε για πρώτη φορά μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ. Οταν το 1968 το ΚΚΕ διασπάστηκε, στη 12η Ολομέλεια, ο Φαράκος εκλέχτηκε μέλος του Πολιτικού Γραφείου του ΚΚΕ. Συνέχισε να είναι μέλος του ΠΓ, υπεύθυνος για την ΚΝΕ ή διευθυντής του «Ριζοσπάστη» και βουλευτής μέχρι το 1989 που έγινε γενικός γραμματέας του ΚΚΕ. Σε αυτό το πόστο έμεινε μέχρι το Φλεβάρη του 1991. Οταν ο ενιαίος ΣΥΝ και το ΚΚΕ διασπάστηκε το καλοκαίρι του 1991, ο Φαράκος συμμετείχε στον ΣΥΝ.

Για χρόνια ο Φαράκος θεωριόταν και ήταν ο υπερασπιστής της πιο σκληρής σταλινικής «ορθοδοξίας» στο ΚΚΕ. Στη δεκαετία του 1970 και των αρχών του 1980, το ΚΚΕ υποστήριζε ότι είναι το μοναδικό επαναστατικό κόμμα που αντιμάχεται τον «δεξιό και αριστερό οπορτουνισμό». Και μετά ήρθε η θεαματική στροφή. Η δημιουργία του ενιαίου ΣΥΝ με αναγνώριση των «αξιών» της αγοράς και της αστικής δημοκρατίας, το 1989 με τη συγκυβέρνηση με τη ΝΔ και μετά και με το ΠΑΣΟΚ στην Οικουμενική.

Ο Φαράκος έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτή τη διαδικασία. Αυτή η επιλογή δεν ήταν προϊόν μόνο της «τολμηρής σκέψης του» όπως αναφέρουν οι διάφορες νεκρολογίες. Ηταν συνέπεια της στρατηγικής που είχε υιοθετήσει το ΚΚΕ από τη δεκαετία του '30 ακόμα, της μεταρρύθμισης και όχι της ανατροπής του καπιταλισμού. Αυτή η στρατηγική οδήγησε στους απαράδεκτους συμβιβασμούς που χαντάκωσαν το κίνημα της Αντίστασης.

Μπορεί ο «Ριζοσπάστης» να «θάβει» μικροπρεπώς τον Φαράκο περνώντας την είδηση του θανάτου του προηγούμενου γενικού γραμματέα του ΚΚΕ σε ένα μικρό μονόστηλο, αλλά η αλήθεια είναι ότι η πορεία του Φαράκου δείχνει πόσο μικρή είναι η απόσταση που χωρίζει τις ηγεσίες ΚΚΕ και ΣΥΝ.

Μια δύσκολη νύχτα για τον Βουλγαράκη

Την προηγούμενη Τετάρτη μια δυσάρεστη έκπληξη περίμενε τον Υπουργό Πολιτισμού Βουλγαράκη στην επίσκεψή του σε μια έκθεση στο Παρίσι. Από νωρίς δεκάδες φοιτητές και εργαζόμενοι ελληνικής καταγωγής ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Πρωτοβουλίας ελλήνων φοιτητών και εργαζομένων στο Παρίσι και συγκεντρώθηκαν έξω από το Μουσείο Montparnasse φωνάζοντας συνθήματα και ενημερώνοντας τον κόσμο που περνούσε για το πανεκπαιδευτικό κίνημα στην Ελλάδα με προκηρύξεις και τρικάκια στα γαλλικά και τα ελληνικά που ανακήρυσσαν το Βουλγαράκη Persona non grata (ανεπιθύμητο πρόσωπο) και ως μέλος της κυβέρνησης που προσπαθεί να καταργήσει τη δημόσια δωρεάν παιδεία και καταστέλει το κίνημα που την υπερασπίζεται και ως εκπρόσωπο του "πολιτισμού" των απαγωγών των Πακιστανών μεταναστών από τις μυστικές υπηρεσίες.

Ο Βουλγαράκης έφτασε με καθυστέρηση και αντιμετώπισε με έκδηλη αμηχανία τα 60 και πλέον άτομα που κρατούσαν πανό και φώναζαν: " Αυτός ο νόμος πλαίσιο να αποσυρθεί δωρεάν σπουδές για κάθε φοιτητή", αλλά και "και α και ου και ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ο πολιτισμός αυτού του υπουργού" και το πάντα επίκαιρο "και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί είμαστε όλοι Πακιστανοί" . Μάλλον θα περίμενε ένα ευχάριστο διάλλειμα στο Παρίσι από το να νιώσει ξανά και από τόσο κοντά την οργή του κόσμου από την Ελλάδα ενάντια στην κυβέρνηση...

Αυτός ο φόβος μάλλον ήταν και ο βασικός λόγος που οδήγησε και τις επίσημες ελληνικές αρχές στο Παρίσι να καλέσουν τη ... γαλλική αστυνομία ανήμερα 25η Μαρτίου στην ελληνική πρεσβεία επειδή η παραπάνω Πρωτοβουλία θέλησε να παραβρεθεί στην κατά τα άλλα ανοιχτή εκδήλωση του Πρέσβη και να διανείμει κείμενο αλληλεγγύης και ενημέρωσης για την κατάσταση στην Ελλάδα στα μέλη της ελληνικής κοινότητας. Ήδη πάντως κυκλοφόρησαν ανακοινώσεις συμπαράστασης στο κίνημα και από τα γαλλικά συνδικάτα FSU και SUD και το άνοιγμα ενημέρωσης θα συνεχιστεί με την ανοιχτή εκδήλωση που προγραμματίζουμε μέσα στη βδομάδα.

***Μπάμπης Κουρουνδής**, Παρίσι*

3 Απρίλη στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Με αφορμή τα 70 χρόνια από τον θάνατο του Γκράμσι το 1937 στις φασιστικές φυλακές της Ιταλίας του Μουσολίνι, το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο αφιερώνει τη νέα του έκδοση στον Ιταλό επαναστάτη. Το βιβλίο Αντόνιο Γκράμσι, Η ζωή και οι ιδέες ενός επαναστάτη, γραμμένο από τους Chris Harman και Chris Bambery, φιλοδοξεί να γνωρίσει σε κάθε ακτιβιστή και ακτιβίστρια του αντιπολεμικού και αντικαπιταλιστικού κινήματος τη δράση και τη σκέψη του σημαντικότερου Ιταλού μαρξιστή.

Η παρουσίαση του νέου βιβλίου θα γίνει σε εκδήλωση που οργανώνει το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στον χώρο του, Φειδίου 14-16 (πίσω από Τιτάνια – Ρεξ), τη Μ. Τρίτη 3 Απρίλη, στις 7μμ. Στη βραδιά, που θα είναι αφιερωμένη στον Γκράμσι, θα είναι διαθέσιμα όλα τα μεταφρασμένα έργα του, ενώ σε παρέμβασή του ο Λουκάς Αξελός, από τις εκδόσεις Στοχαστής, θα μιλήσει για την εκδοτική περιπέτεια του έργου του Γκράμσι στην Ελλάδα.

Λεπτομέρειες για την έκδοση:
Τιμή: 10 ευρώ, σελίδες 104.
Κεντρική διάθεση: Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, τηλ: 210 5247584, mail: antidoto17@yahoo.co.uk.

Για το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
Θανάσης Καμπαγιάννης
(τηλ. 6937 297138)

Διαθέσιμη βιβλιοκριτική στο: http://www.sek-ist.gr/759/13.htm
Το εξώφυλλο: http://www.sek-ist.gr/photos/books/GRAMSCI.JPG
Για περισσότερες πληροφορίες για τον κύκλο εκδηλώσεων, με αφορμή το νέο βιβλίο, κοιτάξτε εδώ: http://www.sek-ist.gr/fora.htm, ή επικοινωνήστε με το Βιβλιοπωλείο μας.

Για να βάλουμε επιτέλους την ιστορική αλήθεια στα σχολεία

Να “αποσυρθεί” η Μαριέττα και ο Χριστόδουλος

Η φετινή επέτειος της 25ης Μαρτίου σημαδεύτηκε από το θόρυβο γύρω από το περίφημο πια βιβλίο ιστορίας της έκτης δημοτικού. Οι φασίστες της Χρυσής Αυγής έκαναν ξανά την εμετική εμφάνισή τους, καίγοντας αντίτυπα του βιβλίου στη διάρκεια της παρέλασης στο Σύνταγμα. Ολους τους προηγούμενους μήνες η ακροδεξιά και κάθε λογής «ελληναράδες» έχουν ξεκινήσει μια υστερική εκστρατεία ενάντια στο βιβλίο που υποτίθεται ότι προσβάλει τα «ιερά και τα όσια της φυλής». Μετά και τους μύδρους που εξαπέλυσε η Ακαδημία Αθηνών, ο υφυπουργός Καλός –με τις γνωστές διασυνδέσεις με τα παρεκλησιαστικά κυκλώματα- δήλωσε ότι όχι μόνο θα γίνουν «διορθωτικές παρεμβάσεις» στο βιβλίο αλλά ίσως και να αποσυρθεί.

Οι Χριστόδουλοι και οι Καρατζαφέρηδες έχουν εξαπολύσει αυτή την υστερική εκστρατεία γιατί η συγγραφική ομάδα του βιβλίου κάνει το «αμάρτημα» να μην επαναλαμβάνει μερικούς από τους πιο τετριμμένους και χοντροκομμένους εθνικιστικούς μύθους π.χ. για το 1821. Δεν αναφέρει για παράδειγμα το «κρυφό σχολειό», δεν εξυμνεί το ρόλο του κλήρου στην «εθνεγερσία», «υποβαθμίζει τη σημασία μεγάλων πολεμικών γεγονότων» όπως λέει και η Ακαδημία. Πρόκειται για παραμύθια που καμιά σχέση με την ιστορική αλήθεια δεν είχαν ποτέ και που κατασκευάστηκαν πολύ μετά, όταν η αστική τάξη ήθελε να καλύψει ιδεολογικά τις πολεμικές εκστρατείες της στα Βαλκάνια.

Ψέματα

Ηδη από το 1924, ο Γιάννης Κορδάτος με το βιβλίο του «Η Κοινωνική Σημασία της Ελληνικής Επαναστάσεως του 1821» είχε αποκαλύψει αυτά τα ψέματα και είχε αποκαταστήσει το πραγματικό περιεχόμενο του 1821: ήταν μια επανάσταση ενάντια στη φεουδαρχία και την καταπίεση, που εκφραστές της δεν ήταν μόνο οι Οθωμανοί πασάδες και μπέηδες αλλά και οι ντόπιοι προύχοντες, κοτζαμπάσηδες και δεσποτάδες.

Να τι έλεγε για παράδειγμα ο Κορδάτος για τον ρόλο της Εκκλησίας που ήταν ένας από τους βασικούς θεσμούς που στήριζαν την Οθωμανική Αυτοκρατορία: *«Η Εκκλησία μάλιστα έπαιρνε από κάθε χριστιανό ραγιά ειδικό φόρο που λεγόταν ρόγα ή ζητεία. Πολλές φορές με ασπλαχνία Σάϋλωκ έκανε κατάσχεση στ' αλέτρι ή τ' άλλα γεωργικά εργαλεία του αγρότη, αν τύχαινε και δεν πλήρωνε τον παραπάνω φόρο. Γενικά μάλιστα ο κάθε χριστιανός ραγιάς ήταν υποχρεωμένος το 1/3 από το εισόδημά του και την περιουσία του να το δίνει δια τας ανάγκας της Εκκλησίας, δηλαδή των μητροπολιτών. Από, παντού λοιπόν, ο φτωχοαγρότης ήταν περιτριγυρισμένος από την ολιγαρχία των εκμεταλλευτών του. Και τι εκμεταλλευτών: απλήστων, τυρανικών και βαρβάρων!»*

«Κρυφό σχολειό» δεν υπήρχε ποτέ και η εκκλησιαστική ιεραρχία πολέμησε με λύσσα τα πραγματικά σχολεία και σχολές που ίδρυαν διαννοούμενοι της ανερχόμενης αστικής τάξης από τον 18ο αιώνα. Ο Γρηγόριος Ε', που τον παρουσιάζανε τα βιβλία σαν «Εθνομάρτυρα» ήταν αυτός που αφόρισε τον Ρήγα Φεραίο το 1798 και όταν ξέσπασε η Επανάσταση του 1821 έβγαλε και γι' αυτή αφορισμό. Το γεγονός ότι τον κρέμασε η σουλτανική εξουσία δεν μπορεί να αποκρύψει αυτή την αλήθεια. Πάλι ο Κορδάτος, αναφερόμενος σε πηγές της εποχής βάζει την υπόθεση στις πραγματικές και καθόλου ηρωικές διαστάσεις της: *«...ο μητροπολίτης Πισιδίας Ευγένιος, που ήτο γνωστός πόρνος...ευρήκε την ευκαιρία να βγάλει από την μέση τον Γρηγόριον και να γίνει αυτός Πατριάρχης. Επήγε και κατέθεσεν ότι ο Γρηγόριος ήτο Φιλικός και συνωμότης και οι Τούρκοι τον εκρέμασαν.»*

Οσο κι ο Χριστόδουλος να ανεμίζει τα λάβαρα της Αγίας Λαύρας και να υμνεί τον Παλαιών Πατρών Γερμανό, η αλήθεια είναι ότι η επανάσταση στην Πελοπόννησο ξεκίνησε στην Πάτρα στις 21 Μαρτίου, με επικεφαλής τον Παναγιώτη Καρατζά, ένα τσαγκάρη, μέλος της Φιλικής Εταιρείας και οπαδό των ιδεών της γαλλικής επανάστασης. Τον Καρατζά τον δολοφόνησαν οι πρόκριτοι της Πάτρας τον Αύγουστο του 1821 για να τον εκδικηθούν για αυτή του τη δράση.

Οπως και στην Υδρα, την επανάσταση την ξεκίνησαν οι απλοί ναύτες που άρπαξαν τα καράβια του μεγαλοκαραβοκύρηδων όπως των Κουντουριώτηδων με επικεφαλής τον Αντώνη Οικονόμου. Και αυτόν τον επαναστάτη τον κυνήγησαν αργότερα οι προύχοντες που ήθελαν να αποκαταστήσουν τα προνόμιά τους. Στην Ανδρο *«Η λαϊκοαγροτική συνέλευσις της Μεσαριάς, όχι μόνο ενέκρινεν την εξέγερσιν, αλλά και εθέσπισε μίαν σειράν μέτρων, δια των οποίων κατελύετο οριστικώς το φεουδαρχικόν καθεστώς της Ανδρου. Πολλοί τότε πύργοι των κοτζαμπάσηδων κάηκαν και πολλοί γαιοκτήμονες πιάστηκαν και φυλακίστηκαν, ενώ μερικοί προδόται εκτελέστηκαν»* αναφέρει ο Κορδάτος. Με τέτοια επεισόδια είναι γεμάτη η ιστορία της Επανάστασης του 1821, εικόνες του μίσους που έτρεφαν οι εκμεταλλευόμενοι για τους εκμεταλλευτές τους.

Το πραγματικό πρόβλημα με το βιβλίο της έκτης δημοτικού, λοιπόν, δεν είναι ότι αποφεύγει να επαναλάβει κάποια από τα παραμύθια των «ελληναράδων» αλλά ότι περιορίζεται εκεί χωρίς να θίγει όλο το οικοδόμημα των μύθων και των ψεμάτων της άρχουσας τάξης από το 1821 μέχρι και σήμερα.

Βροχή έπεσαν για παράδειγμα οι καταδίκες από τους γνωστούς κύκλους της πατριδοκαπηλείας επειδή το βιβλίο γράφει ότι το 1922 «χιλιάδες έλληνες συνωστίζονται στο λιμάνι (της Σμύρνης) προσπαθώντας να μπουν στα πλοία και να φύγουν για την Ελλάδα.» Προφανώς στην Σμύρνη τον Σεπτέμβρη του 1922 δεν έγινε κάποιος «συνωστισμός». Ομως, ούτε οι εθνικιστές πολέμιοι ούτε οι εκσυγχρονιστές υπερασπιστές του βιβλίου δεν λένε τίνος πράγματος αποτέλεσμα ήταν η Μικρασιατική Καταστροφή: της ιμπεριαλιστικής εκστρατείας της ελληνικής άρχουσας τάξης που ήθελε να εξασφαλίσει τα λάφυρά της στη Μέση Ανατολή στο πλευρό των τότε Μεγάλων Δυνάμεων. Οπως κάνει σήμερα, δηλαδή ο Καραμανλής και ο Μεϊμαράκης, συμμετέχοντας στο «διαρκή πόλεμο» του Μπους και των προθύμων του.

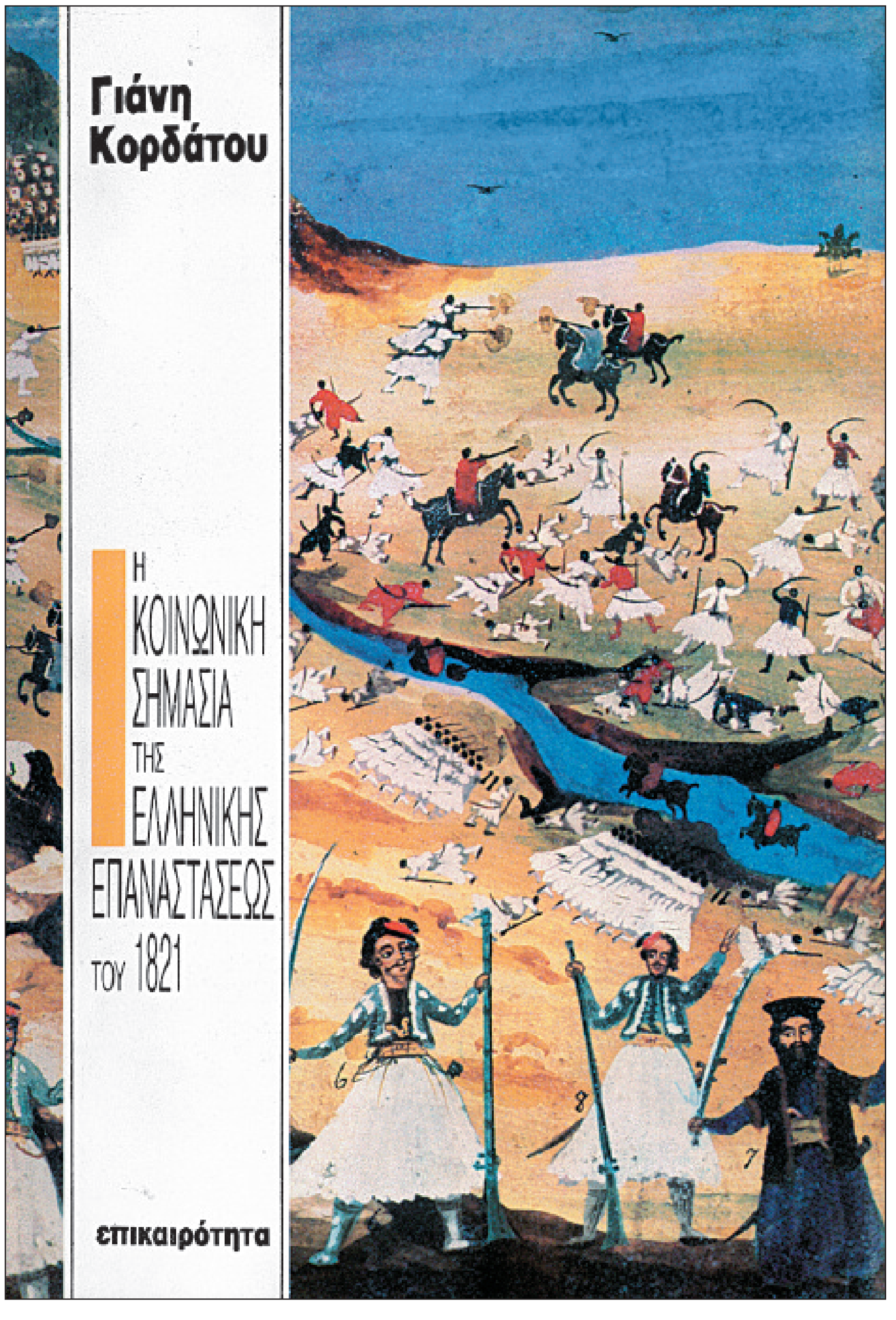
Υστερίες

Η Αριστερά πρέπει να αποκρούσει αποφασιστικά τις ακροδεξιές υστερίες των Χριστόδουλων των Καρατζαφέρηδων και όλων των άλλων που θέλουν να γυρίσουν τους μαθητές και τα βιβλία τους στην εποχή του «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια», και των «εορτών της πολεμικής αρετής των ελλήνων». Πάει πολύ να παριστάνουν όλοι αυτοί τους «επιστημονικούς» κριτές του οποιουδήποτε βιβλίου.

Μπορούμε να δώσουμε αυτή τη μάχη, χωρίς να έχουμε την ανάγκη να συστρατευτούμε με τη Μαριέτα και τους υποστηριχτές της. Η υπουργός του νεοφιλελεύθερου ξεθεμελιώματος της δημόσιας παιδείας δεν μπορεί να πείσει με τίποτα ότι είναι υπερασπιστής της ιστορικής αλήθειας και της επιστημονικής επάρκειας. Τα φιλαράκια του Μπους δεν είναι πολέμιοι του εθνικισμού, αντίθετα, τροφοδοτούν με την συμμετοχή τους στις σημερινές ιμπεριαλιστικές εκστρατείες.

Οι εκπαιδευτικοί, οι μαθητές, οι φοιτητές, συγκρούονται με αυτές τις επιθέσεις και με τα ψέματα που τις συνοδεύουν. Και μέσα σε αυτό τον αγώνα μπορούν να μάθουν την αλήθεια για όλα αυτά που δεν λένε τα σχολικά βιβλία και τα πανεπιστημιακά συγγράμματα, όχι μόνο για το 1821 αλλά και για τα πολύ πρόσφατα. Οχι μόνο να απορρίψουν τα παραμύθια του εθνικισμού, αλλά και να μάθουν την ιστορία των εγκλημάτων του καπιταλισμού και του ιμπεριαλισμού από τα πρώτα τους βήματα μέχρι σήμερα, την ιστορία των αγώνων της εργατικής τάξης και της νεολαίας όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε όλον τον κόσμο.

Λέανδρος Μπόλαρης

Γιατί δεν δίνουν στα παιδιά να διαβάσουν την αλήθεια για το 1821 στα βιβλία του Κορδάτου;

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ
και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι'αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Ονομα

Διεύθυνση..

Πόλη ....

Τηλέφωνο ....

Σωματείο - Σύλλογος.........................

....

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

ΑΝΤΟΝΙΟ ΓΚΡΑΜΣΙ
Η ζωή και οι ιδέες ενός μεγάλου επαναστάτη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 28/3
Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΠΕΜΠΤΗ 29/3 Πολυψυχαγωγικό Κέντρο 8μμ
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 29/3 ΑΣΟΕΕ 7.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 29/3
Βιοτεχνικό Επιμελητήριο (Καραϊσκου 111) 7.30μμ
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 29/3
Ταπητουργείο 7μμ
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30/3
Στέκι (Αβέρωφ 7Α) 8μμ
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΧΑΝΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 21/4

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 1/4
Πνευματικό Κέντρο 6.30μμ (Μπουμπουλίνας & Αθ.Διάκου)
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

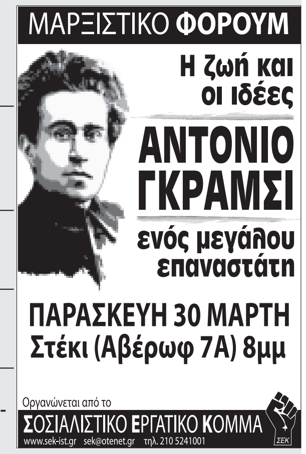
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 2/4 ,7μμ
καφέ Πρεσβεία (πλ.Μερκούρη)
Ομιλητές:
Μιχάλης Λυμπεράτος, συγγραφέας - καθηγητής
Μαρία Στύλλου, περιοδικό «Σοσιαλισμός απο τα Κάτω»

Ν.ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 12/4
Παλαιό Δημαρχείο 7μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 7μμ
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΠΑΤΡΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/4 ΤΕΙ 6μμ
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 28/4
Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ
Ομιλητής: Αποστόλης Ξεκουκουλωτάκης

40 χρόνια απο την στρατιωτική δικτατορία στην Ελλάδα

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 7.30μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 19/4
Πνευματικό Κέντρο 7μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 21/4 Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ

ΙΛΙΟΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ 22/4 7μμ

ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/4 ΑΣΟΕΕ 7.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΕΜΠΤΗ 26/4 ΕΔΟΘ (Προξ.Κορομηλά 51) 6μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 28/3
καφέ Αλσος 7.30μμ
Ηταν το Ανατολικό Μπλοκ σοσιαλισμός;
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

ΑΙΓΑΛΕΩ
ΤΕΤΑΡΤΗ 28/3 ΤΕΙ Αθήνας 7μμ
Μπορεί να γίνει επανάσταση σήμερα;
Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός
Ομιλητής: Ηλίας Γιαννόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΠΕΜΠΤΗ 29/3 καφέ dream 7.30μμ
28 Μάρτη: οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες. Πώς συνεχίζουμε;
Ομιλητής: Στρατής Κωνσταντάρας

Ν.ΣΜΥΡΝΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30/3 καφέ Γιώργος 7μμ
28 Μάρτη: οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες. Πώς συνεχίζουμε;
Ομιλήτρια: Χριστίνα Κόικα

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 31/3
Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ
Το αντιπολεμικό κίνημα συνεχίζει μετά τις 17 Μάρτη
Ομιλήτρια: Αγγέλα Χαλαμπαλάκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟ 31/3
Σύνδεσμος Α.Βελουχιώτη 6μμ
Το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ - κολλημένο με τον νεοφιλελευθερισμό
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 1/4
Γραφεία Δημοτικής Κίνησης 7μμ
Η Βενεζουέλα μετά την νίκη του Τσάβες στις εκλογές
Ομιλητής: Γιάννης Μήτζιας

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4
Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36) 7μμ
Η 25η Μαρτίου και τα βιβλία της Ιστορίας
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 ταβέρνα Ροζαλία 7.30μμ
Η 25η Μαρτίου και τα βιβλία της Ιστορίας
Ομιλήτρια: Ευγενία Κουνιάκη

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 Coffee Time 8mm
Η επανάσταση του 1821:
Μύθοι και πραγματικότητα
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 καφέ Γαρδένια 8μμ
Η επανάσταση του 1821:
Μύθοι και πραγματικότητα
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Αλσος 7.30μμ
Λατινική Αμερική:
Μια ήπειρος σε εξέγερση

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Μινώταυρος 9μμ
Κόμμα και κίνημα την εποχή της παγκοσμιοποίησης

ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΕΜΠΤΗ 12/4 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η επικαιρότητα του Μαρξισμού
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 ταβέρνα Ροζαλία 7.30μμ
50 χρόνια απο την Ε.Ε
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

Μαθητές..

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΡΙΤΗ 3/4 καφέ Άλσος 12μες
Η επικαιρότητα του Μαρξισμού
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

Συμμαχία ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Εκδηλώσεις

Όχι στράτευση στα 18, Οχι στράτευση των γυναικών
Προβολή νέου βίντεο απο το αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις17 Μάρτη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 22/4 7.30μμ

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/4 7μμ

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 29/4 Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36) 6μμ

μαθητές..

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 Εργατικό Κέντρο 7μμ

Πρωτοβουλία για την κοινή εκλογική κάθοδο του μπλοκ των καταλήψεων

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΝΩΣΣΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 19/4

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ (Βούτες)
ΠΕΜΠΤΗ 19/4

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ **ΚΕΝΤΡΟ 6932840030,** Αμπελόκηποι 6973669298, Στουρνάρη *(Εξάρχεια)* 69480819082, Καλλιδρομίου *(Εξάρχεια)* 6976707074, Βικτόρια 6932751578, Γκύζη 6973669298, Πατήσια 6945549910, Κυψέλη 6972669983, Γαλάτσι 6937297138 **ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974760178,** Αγ. Δημήτριος 6974760178, Ηλιούπολη 6974760178, Βύρωνας 6976423861, Ελληνικό 6974760178, Ν.Σμύρνη 6945559970, Π. Φάληρο 6977096227, Ιλίσια 6937539449, Ζωγράφου 6937539449, Ν. Κόσμος 6932840030, **ΝΟΤΙΑ 6977607861,** Κουκάκι 6977607861, Κάτω Πετράλωνα 6972327931, Ανω Πετράλωνα 6972825701, Καλλιθέα 6992287187 **ΒΟΡΕΙΑ 6932394790,** Μαρούσι 6974902625, Κηφισιά 6945231631, Ν. Ερυθραία- Αγ. Στέφανος 6945412733, Πεύκη 6945231631 **ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6932394790,** Χαλάνδρι 6978650354, Χολαργός-Ψυχικό 6973050470, Μελίσια- Βριλήσια 6974190814, Μεσόγεια 6974244214, Αγ. Παρασκευή 6945125154 **ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΑ 6932394790,** Ν. Ιωνία 6937539449, Ν. Φιλαδέλφεια 6946298643, Ν. Ηράκλειο 6947777158, Μεταμόρφωση-Λυκόβρυση 6948089082 **ΔΥΤΙΚΑ 6972032108,** Αγ. Ανάργυροι-Καματερό-Μενίδι 6972032108, Ιλιον 6934185231, Πετρούπολη 6973050590, Περιστέρι 6978671192, Αιγάλεω 6946937432 **πΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645,** Κερατσίνι 6979023528, Κορυδαλλός 6948840134, Νίκαια 6995482423, Πασαλιμάνι 6934052292, Καλλίπολη 6932241549, Ν. Φάληρο-Καμίνια 6944149451, Πέραμα 6977528970 **ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179,** ΑΣΟΕΕ 6978183675, ΕΜΠ 6932751578, ΝΟΜΙΚΗ 6932015679, ΦΛΣ 6978559518, Σχολές Θετικών Επιστημών 6947602766, ΙΑΤΡΙΚΗ 6972375386, Πάντειος 6978650354, ΑΣΚΤ 6932594899, ΤΕΙ Αιγάλεω 6934185231, ΤΕΙ Πειραιά 6946008569

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 **ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802,** Καλαμαριά 6937272845, Τούμπα 6944573975, Χαριλάου 6973600813 **ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403,** Αμπελόκηποι 6972585353, Νεάπολη- Συκιές 6976595821, Κέντρο 6946123602, Μαθητές 6973614853 **ΣΧΟΛΕΣ 6937539449,** Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, Νομική 6948486377, Πολυτεχνείο 6978698795, ΦΛΣ 6978890468, Καλών Τεχνών 6977017070, ΤΕΙ 6978416028, ΠΑ.ΜΑΚ. 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478,** Πόλη 6939062458, Ιατρική 6945677808, Φιλοσοφική 6946762169, Χημικό 6972311179, Βιολογικών Εφαρμογών 6977080222, Μαθητές 6946706346 **πΑΤΡΑ,** Πόλη 6942537435, ΤΕΙ 6934020219 **ΚΡΗΤΗ 6972715314,** ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, ΧΑΝΙΑ 6972715314, ΡΕΘΥΜΝΟ 6934216811, ΠΟΛΗ 6934216811, ΤΕΙ 6947907826, ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ 6934165340, ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ. 6934216811, ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΚΟΜΟΤΗΝΗ 6973243737, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201, ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις
με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΠΕΜΠΤΗ 29/3
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 6μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30/3
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 6.30μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Σκλαβενίτης 6.30μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6.30μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός Μετρό Φιξ 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ μαρκετ ΙΝ 6.30μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
Δημαρχείο 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 31/3
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ κεντρική πλατεία 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ μάρκετ ΙΝ 11.30πμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 12μες
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Βασιλόπουλος 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πεζόδρομος Χαιμαντά 11.30πμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Αγ.Ιωάννου & Γιαβάση 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 12μες
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 12μες
ΑΙΓΑΛΕΩ πλ.Εσταυρωμένου 12μες
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 11.30πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ.Ελευθερίας 12μες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ.Οσίας Ξένης 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.Επταλόφου 11πμ
ΤΟΥΜΠΑ Αγ.Θεράποντος 11πμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 11.30πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 11.30μμ

ΧΑΝΙΑ
Αγορά 11.30πμ

στις σχολές κάθε μέρα...

ΑΘΗΝΑ
ΠΑΝΤΕΙΟΣ Πεζόδρομος 11πμ
ΦΛΣ κεντρική είσοδος 11πμ
ΝΟΠΕ κεντρική είσοδος 11πμ
ΕΜΠ Τοπογράφοι 11πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΝΟΜΙΚΗ φουαγιέ 11πμ
ΙΑΤΡΙΚΗ κυλικείο 11πμ
ΜΜΕ ισόγειο 11πμ
ΜΟΥΣΙΚΟ φουαγιέ 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΙΑΤΡΙΚΗ κυλικείο 9πμ
ΦΛΣ κυλικείο 10πμ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΕΧΝΗΣ κεντρική Βιβλιοθήκη 10πμ
ΛΕΣΧΗ 2μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ Κοσμητεία 9πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ (Βούτες) 11πμ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΝΩΣΣΟΣ 11πμ
ΤΕΙ 11πμ

εργατικη αλληλεγγυη
ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Εκδίδεται από το
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Ιδιοκτήτης: *ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ*
Εκδότης: *Κώστας Πίττας*
Διευθυντής: *Πάνος Γκαργκάνας*
Εκτύπωση: *Μεσημβρινή Α.Ε.*
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης
e-mail: ergatiki@otenet.gr
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια
τηλ. 210 52 41001, fax 210 52 27177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

"Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο" για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας

Νεοφιλελεύθερη επίθεση που καταστρέφει αντί να προστατεύει το περιβάλλον

Στο πρώτο χρόνο της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, είχαμε τον «κόκκινο Πάνο» Παναγιωτόπουλο από τη θέση του υπουργού Απασχόλησης να παριστάνει τον προστάτη των φτωχών και των αδυνάτων. Αυτό το παραμύθι της ΝΔ τέλειωσε, αλλά τα χρώματα του ψέματος είναι ανεξάντλητα για τους υπουργούς της δεξιάς. Τώρα, έχουμε τον «πράσινο» Σουφλιά και Σιούφα που υποτίθεται δίνουν τα ρέστα τους για να προωθήσουν τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και συγκεκριμένα την αιολική ενέργεια. Ομως, η πραγματικότητα και σε αυτό τομέα είναι μαύρη για τη ΝΔ, όσο «μαύρος» είναι ο Πολύδωρας κι οι «πραίτορές» του.

Τη 1 Φλεβάρη ο Σουφλιάς ανακοίνωσε το επονομαζόμενο «Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο για τις ΑΠΕ». Μέχρι το 2010, είπε ο Σουφλιάς, θα έχουν εγκατασταθεί μέχρι και 2.587 ανεμογεννήτριες οι οποίες θα παράγουν 3.372 MW ηλεκτρικής ενέργειας από 746 που παράγονται σήμερα. Στόχος είναι μέχρι το 2010 η Ελλάδα να παράγει το 20% της ηλεκτρικής της ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές με κύρια την αιολική. Μάλιστα ο Σουφλιάς έδωσε και μαθήματα περιβαλλοντικής υπευθυνότητας, με αυστηρό ύφος, σε όσους αντιδρούν στην εγκατάσταση αιολικών πάρκων στις περιοχές τους: «Τυχόν εμπόδια στην ανάπτυξη των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας σε τοπικό επίπεδο δεν θα επιτραπούν, αλλά θα αντιμετωπιστούν σε κεντρικό επίπεδο. Το θέμα του θερμοκηπίου κρατά σε αγωνία την παγκόσμια κοινωνία και αποτελεί ένα από τα πιο κρίσιμα προβλήματα του πλανήτη μας.»

Πριν συγκλονιστούμε από το οικολογικό πάθος του Σουφλιά και της ΝΔ, να σκεφτούμε ότι μιλάμε για την ίδια κυβέρνηση που με τυμπανοκρουσίες και τον Πούτιν αγκαλιά ανακοίνωσε την έναρξη της κατασκευής του πετρελαιαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης. Ενός αγωγού που θα μεταφέρει εκατοντάδες χιλιάδες τόνους πετρέλαιου, η καύση του οποίου αποτελεί μια από τις κύριες αιτίες των αερίων του θερμοκηπίου, και που απειλεί με απίθανες περιβαλλοντικές καταστροφές τον Εβρο και το Αιγαίο.

Ομως, το πρόβλημα δεν είναι μόνο εκεί. Το ίδιο το «Ενιαίο Χωροταξικό Σχέδιο» είναι μια πρόκληση. Γιατί στο όνομα της προώθησης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας η κυβέρνηση της ΝΔ πάει να βάλει χέρι στα δάση και τις κορυφογραμμές, να τα χαρίσει σε κάθε αετονύχη της αγοράς που θα παριστάνει τον «πράσινο επενδυτή». Ο,τι δεν κατάφερε με την αποτυχία της να περάσει την αναθεώρηση του Αρθρου 24 του Συντάγματος, πάει να το κάνει τώρα από την «πίσω πόρτα».

Υποτίθεται ότι το «Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο» θα μπει σε «δημόσια διαβούλευση» για δυο μήνες. Ομως, δεν υπάρχει η αντίστοιχη περιβαλλοντική μελέτη για τις επιπτώσεις της εγκατάστασης των ανεμογεννητριών. Δηλαδή, δημόσιοι φορείς, δήμοι, κάτοικοι των περιοχών, θα κληθούν να συμφωνήσουν στα τυφλά με τις αποφάσεις της κυβέρνησης –κι αν δεν το κάνουν θα χαρακτηριστούν εγωιστές που βάζουν τα «μικροσυμφέροντά» τους πάνω από τη σωτηρία του πλανήτη.

Προτεραιότητες

Αντίθετα, οι προτάσεις που έρχονται από το υπουργείο και τους τεχνικούς συμβούλους του λύνουν «απλά» το πρόβλημα: όπου το ΕΧΠ έρχεται σε αντίθεση με τα υπάρχοντα. Περιφερειακά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού, προτεραιότητα παίρνει το πρώτο και τα δεύτερα πρέπει ν' αλλάξουν. Για παράδειγμα, η πρόβλεψη για προστασία των ορεινών όγκων άνω των 800 μέτρων υψόμετρο στη Στερεά ως περιοχών φυσικού αποθέματος, θα πρέπει σύμφωνα με τις προτάσεις των τεχνικών συμβούλων του υπουργείου ν' αλλάξει για να «χωρέσουν» οι εγκαταστάσεις των 3.238 MW.

Η Πελοπόννησος και συγκεκριμένα οι νομοί Λακωνίας και Αρκαδίας είναι μια από τις περιοχές για τις οποίες έχει κατατεθεί ο μεγαλύτερος αριθμός αιτήσεων για κατασκευή αιολικών πάρκων. Συνολικά εκεί θα εγκατασταθούν 438 ανεμογεννήτριες. (Στερεά Ελλάδα και Ευβοια, όπως και ο Εβρος είναι οι άλλες δυο). Ο Σπηλαιολογικός Ομιλος Ταϋγετου - Πάρνωνα, αναφέρει στην ιστοσελίδα του:

«Στο Νότιο Πάρνωνα...γέμισαν τα βουνά χωματόδρομους που θα πρέπει να γίνουν με κατάλληλο υπόστρωμα λεωφόροι για τα υπέρβαρα οχήματα που θα μεταφέρουν τον πολιτισμό. Εκατό τετραγωνικά μέτρα επιφάνειας με τρία μέτρα ύψος μόνο θα είναι οι βάσεις που στηθούν τα ελικοφόρα αντικείμενα. Με ύψος που θα πλησιάζει τα 100μ και φτερά των 60μ που όταν σπάνε αλοίμονο σε όποιον βρεθεί στο δρόμο τους. Φυσικά το κόστος επισκευής είναι τεράστιο, ώστε το αιολικό πάρκο σύντομο ίσως μετατραπεί σε ατέλειωτο νεκροταφείο επί της κορυφογραμμής.»

Η κάθε ανεμογεννήτρια παράγει ισχύ 2 MW. Δηλαδή θα πρέπει να φτιαχτούν τεράστιες εγκαταστάσεις εκατοντάδων πάνω στα βουνά χώρια οι γραμμές μεταφοράς που θα χρειαστούν για τη σύνδεση με το δίκτυο. Μπορεί η Πτολεμαΐδα ή η Μεγαλόπολη να έχουν μετατραπεί σε σεληνιακά τοπία από την εξόρυξη λιγνίτη. Το ίδιο θα γίνει με τον Πάρνωνα και τον Ταϋγετο, για να πλουτίσουν όσοι επιχειρηματίες τσιμπήσουν τις επιδοτήσεις για την κατασκευή των αιολικών πάρκων. Οπως αναφέρει η ανακοίνωση της 15 Φλεβάρη του Ομίλου:

«Η άγρια φύση, τα δάση, τα οικοσυστήματα κοινοτικού ενδιαφέροντος του δικτύου Natura, τα καταφύγια άγριας ζωής, οι εθνικοί δρυμοί....θα πρέπει να υποβιβαστούν σε οικονομικές ζώνες «αειφόρου ανάπτυξης» προς όφελος μιας αμφίβολης δράσης για τις κλιματικές αλλαγές και της πολιτικής «ενεργειακής διαφοροποίησης» της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Μεγάλες χωρικές ενότητες μεταβάλλονται σε κερδοφόρα «φιλέτα» της αιολικής βιομηχανίας.

Στην πραγματικότητα, ο τρόπος διείσδυσης των ΑΠΕ στο ενεργειακό μείγμα της χώρας απλώς αποτελεί νεοφιλελευθερισμό της συμφοράς για την εξυπηρέτηση μεγάλων οικονομικών συμφερόντων ολιγοπωλιακού χαρακτήρα, υποστηρικτικό μέτρο της δρομολογημένης «απελευθέρωσης» της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και τροφοδότηση του χρηματιστηρίου «ρύπων θερμοκηπίου» με πιστωτικά μόρια, με τις άδειες παραγωγής να αλλάζουν χέρια τροφοδοτώντας με ζεστό χρήμα μαύρα ταμεία.»

Οι εξαγγελίες του Σουφλιά δεν αξίζουν καν το χαρτί που έχουν γραφτεί. Βουνά και δάση θα καταστραφούν για να μπουν τα θεμέλια των αιολικών πάρκων από τις ιδιωτικές εταιρείες. Η ολοκλήρωσή τους θα καθυστερεί σκοπίμως, για να μπορούν να παζαρεύουν τις επιδοτήσεις και τα κίνητρα, όπως κάνανε και κάνουν όλες οι κατασκευαστικές εταιρείες με τα λεγόμενα «μεγάλα έργα».

Πολύ απλά η αγορά δεν μπορεί να προωθήσει ούτε την ουσιαστική εφαρμογή των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας ούτε τον περιορισμό της εκπομπής των αερίων του θερμοκηπίου. Σήμερα, οι επιχειρηματίες ανακαλύπτουν μια επικερδή δραστηριότητα στην «πράσινη ενέργεια» επειδή οι αυξημένες τιμές του πετρελαίου και η αστάθεια στη Μέση Ανατολή σπρώχνουν όλες τις κυβερνήσεις να μη βάζουν «όλα τα αυγά στο ίδιο καλάθι». Γι' αυτό βλέπουμε ξαφνικά τον Μπλερ ή την Μέρκελ να παριστάνουν τους «πράσινους». Ομως, για τον ίδιο λόγο που σήμερα κάποιες επιχειρήσεις βλέπουν ελκυστικές τις ΑΠΕ, αύριο μπορεί να χάσουν την όρεξή τους.

Επενδύσεις

Ετσι κι αλλιώς, η κλίμακα των επενδύσεων που απαιτούνται για να αλλάξει ριζικά ο τρόπος παραγωγής και κατανάλωσης ενέργειας ξεφεύγει από τις δυνατότητες της όποιας «ιδιωτικής πρωτοβουλίας». Δεν χρειάζεται να πάμε μακριά για να το διαπιστώσουμε. Η Ελλάδα εξηλεκτρίστηκε από άκρου σε άκρο, μόνο όταν δημιουργήθηκε η ΔΕΗ και ξεκίνησε ένα τεράστιο, μακρόχρονο, σχέδιο επενδύσεων. Αν ο ηλεκτρισμός είχε μείνει στα χέρια της κάθε Πάουερ ή άλλης εταιρείας, ακόμα η ηλεκτροδότηση θα περιοριζόταν στις μεγάλες πόλεις.

Το ίδιο πρέπει να γίνει και τώρα με τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας. Αυτό σημαίνει ότι η ΔΕΗ αντί να λειτουργεί σαν ιδιωτική επιχείρηση που ανάμεσα στ' άλλα ρυπαίνει επειδή το τελευταίο που νοιάζει τους μετόχους είναι η προστασία του περιβάλλοντος, πρέπει να ξαναγίνει δημόσια και να περάσει στον έλεγχο των εργαζόμενων της και όλης της κοινωνίας.

Εν τω μεταξύ θα πρέπει να δώσουμε τη μάχη για να μην περάσουν τα σχέδια του Σουφλιά που καταστρέφουν το περιβάλλον με «οικολογική» μάσκα.

Χρειάζεται η Νάξος "διεθνή λιμένα";

Εδώ και ένα χρόνο το νησί της Νάξου βρίσκεται σε αναστάτωση για το εάν θα γίνει ή όχι το νέο λιμάνι. Τον Φλεβάρη του 2006 η Περιβαλλοντική Κίνηση Νάξου κάλεσε μια ανοιχτή δημόσια συζήτηση στη Χώρα του νησιού για να ενημερωθεί η τοπική κοινωνία για την κατασκευή μιας, κατ' όνομα, επέκτασης του λιμανιού. Στην πραγματικότητα επρόκειτο για ένα νέο έργο της Περιφέρειας Ν. Αιγαίου που επιχειρούσαν να το περάσουν ως επέκταση. Τα 12,5 στρέμματα τσιμέντο θα έρχονταν να προστεθούν στα ήδη υπάρχοντα 7,5στρ. του σημερινού λιμανιού, πράγμα που υπερδιπλασιάζει τον όγκο του. Μετά από αυτή τη συζήτηση και αφού συστήθηκε επιτροπή που θα εξέταζε την δυνατότητα προσφυγής στο ΣτΕ, τον Απρίλη του 2006 κατατέθηκε η αίτηση ακύρωσης του έργου από 33 άτομα. Οι 33 προσφεύγοντες υποστηρίζονται από διάφορες συλλογικότητες όπως η Περιβαλλοντική Κίνηση Νάξου, η Αυτόνομη Πρωτοβουλία Νάξου αλλά και από την Επιτροπή που συστάθηκε η οποία ήταν διευρυμένη.

Η εκδίκαση της υπόθεσης στο ΣτΕ έγινε στις 21 Φλεβάρη 2007, και η εισήγηση υιοθέτησε τις αιτιάσεις που επικαλούνται οι προσφεύγοντες για τη ματαίωση του έργου.

Οι λόγοι ακυρώσεως του έργου συνοπτικά είναι οι εξής: επιπτώσεις στον οικισμό της Χώρας της Νάξου (αλλοίωση του παραδοσιακού χαρακτήρα του οικισμού, υπέρβαση της φέρουσας ικανότητας, έλλειψη μελέτης για τον αντίκτυπο της κατασκευής του λιμένα στο κυκλοφοριακό πρόβλημα), δεν είχε γίνει μελέτη χωροθέτησης, κατασκευή νότιας προβλήτας «επικίνδυνων φορτίων» σε κατοικημένη περιοχή και τέλος πρόβλεψη του λιμανιού αρχικώς ως τοπικού και εν συνεχεία χαρακτηρισμός του ως διεθνούς.

Το ενδιαφέρον στο παραπάνω ιστορικό δεν είναι η νομική διαδικασία και το εάν τελικά θα γίνει ή όχι το νέο λιμάνι αλλά οι πολιτικές και οι κοινωνικές συνθήκες που διαμορφώθηκαν, οι αντιπαραθέσεις καθώς και οι μέθοδοι εκφοβισμού και τρομοκράτησης που χρησιμοποιήθηκαν από τις τοπικές αρχές απέναντι σε αυτούς που αμφισβήτησαν τις αποφάσεις της.

Ο «βρώμικος» πόλεμος ξεκίνησε απ' όταν η νέα δημοτική αρχή ανέλαβε τα ηνία της εξουσίας κάνοντας κινήσεις «καλοπιάσματος» αρχικά. Ο δήμαρχος κάλεσε τους 33 να «συζητήσουν» στην ουσία να πάρουν τις υπογραφές τους πίσω. Η απάντησή μας ήταν ότι όλοι οι πολίτες – και όχι μόνο αυτοί που αντιδρούν- θα έπρεπε να καλούνται για συζήτηση όταν αποφασίζονται τα έργα και όχι αφού αυτά έχουν ήδη δημοπρατηθεί. Ο δήμαρχος μένοντας αγκαλιά με τα τριαντάφυλλα που είχε αγοράσει για εμάς αποφάσισε να αλλάξει τακτική. Έτσι, καλεί μια «κεκλεισμένων των θυρών» σύσκεψη προέδρων κάποιων φορέων –οι οποίοι έχουν επιλεγεί κυρίως με βάση το εάν συμφωνούν με το έργο- μέσα από την οποία ανακοινώνεται ότι «ομόφωνη» απόφασή τους είναι ότι θα κάνουν το παν για να γίνει το λιμάνι. Το έδαφος έχει αρχίσει ήδη να στρώνεται αφού εκεί μέσα ακούστηκαν προτάσεις για απομόνωση των 33 και χτύπημά τους στα αδύνατα σημεία τους, για το «ποιόν» τους κλπ.

Στη συνέχεια η τουριστική επιτροπή του δήμου με επικεφαλής έναν από τους αντιδημάρχους δημιουργεί «επιτροπή αγώνα» για τη διεκδίκηση του έργου. Κατά τις συνεδριάσεις της επιτροπής ακούγονται μεταξύ άλλων:

Να μποϋκοτάρουν επαγγελματικά οι Ναξιώτες τους 33 κατοίκους, να τοιχοκολληθούν τα ονόματά τους σε όλη τη Νάξο, να μηνύσουν όσους έχουν καταγγείλει αυτές τις πρακτικές σαν τραμπούκικες και φασιστικές, να κλείσουν οι δυο Δήμοι του νησιού, το Επαρχείο, οι δημόσιες υπηρεσίες, τα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αλλά και τα καταστήματα του νησιού για να συμμετάσχουν σε συλλαλητήριο που θα οργανώσουν στις 26 Μαρτίου και να καλέσουν κανάλια για να το καλύψουν.

Η πολιτική αυτή είχε ως αποτέλεσμα το παρά λίγο λιντσάρισμα μελών της Αυτόνομης Πρωτοβουλίας σε παρέμβαση της, στις 16/03, που κατήγγειλε με προκηρύξεις, αφίσες και τρυκάκια ότι «...το τελευταίο διάστημα γινόμαστε μάρτυρες μιας οργανωμένης και κλιμακούμενης επίθεσης από το Δήμο και συγκεκριμένους φορείς του νησιού ενάντια σε όσους είχαν το θάρρος να αντιταχθούν στο νέο μεγάλο λιμάνι. Μοναδικός στόχος αυτών των φασιστικών μεθοδεύσεων που αποκαλούν «αγώνα» είναι η συσπείρωση ενάντια σε όσους τώρα ή στο μέλλον αποπειραθούν να αμφισβητήσουν και να διαφωνήσουν με τις κυρίαρχες λογικές πάνω στο πολύ σοβαρό ζήτημα της ανάπτυξης του νησιού».

Τραμπουκισμοί

Πρωτοστάτης στο συμβάν ήταν πρώην υποψήφιος της ΕΠΕΝ, ο οποίος μεταξύ άλλων εκτόξευσε και απειλές του τύπου «θα σας κάνουμε σαπούνια», «θα σας πετάξουμε στη θάλασσα», «μια χούντα σας χρειάζεται» κλπ. Το περιστατικό όμως έγινε με την ανοχή και τη συμμετοχή κατοίκων της Νάξου, οι οποίοι σχεδόν καθημερινά διαβάζουν δημοσιεύματα του τοπικού τύπου όπου μεταξύ άλλων ο αντιδήμαρχος αποκαλεί «εγκληματίες και προδότες» αυτούς που αντιτάσσονται στο μεγάλο λιμάνι ή καταστροφείς του νησιού. Δεύτερο περιστατικό την ίδια ημέρα συνέβη σε ανοιχτή συνεδρίαση του Δ.Σ. της ΠΕ.ΚΙ.Ν. όπου άτομα προσήλθαν με διάθεση τραμπουκισμού με επικεφαλή τον γιο του δημάρχου και στέλεχος της τοπικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Παρ' όλα αυτά δεν το βάλαμε κάτω και όλη την προηγούμενη εβδομάδα ζητήσαμε και λάβαμε αρκετά ψηφίσματα από τοπικούς φορείς και πολιτικά κόμματα καθώς και από πολλές περιβαλλοντικές οργανώσεις εκτός Νάξου. Ψηφίσματα που εκφράζουν την καταδίκη στο κλίμα τρομοκρατίας και εκφοβισμού καθώς και την αλληλεγγύη στους «αντιφρονούντες».

Από την αρχή αυτής της υπόθεσης ποτέ δεν είδαμε το λιμάνι αλλά και οποιοδήποτε μεγάλο έργο που θα επηρεάσει συνολικά τον χαρακτήρα του νησιού, αποκομμένο από το μεγάλο ζήτημα της ανάπτυξης.

Η άγρια ανάπτυξη είναι ο μοχλός μέσα από τον οποίο το παρόν σύστημα ανανεώνει τις πηγές πλουτισμού και κυριαρχίας του και ο στόχος της είναι να φέρει περισσότερα κέρδη για τους ισχυρούς και πιο εντατικοποιημένη εκμετάλλευση για τους πολλούς, καθώς και να λεηλατήσει το περιβάλλον μέχρι την καταστροφή του.

Σ' αυτό το μοντέλο ανάπτυξης που υπηρετεί το κέρδος, εμείς αντιτάσσουμε μια άλλη αντίληψη που θέτει στο κέντρο της τους καταπιεσμένους αυτού του πλανήτη και το περιβάλλον. Και γι' αυτά τα συμφέροντα θα αγωνιζόμαστε μέχρι τη νίκη.

Αυτόνομη Πρωτοβουλία Νάξου

Αφίσα που κυκλοφόρησε η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ - ΝΥΣΤΕΡΙ στη Θεσσαλονίκη για τις εκλογές της ΕΝΙΘ στις 28 Μάρτη.

ΙΝΤΡΑΚΟΜ

Εκλογές για την ανάδειξη νέου ΔΣ στο σωματείο τους πραγματοποιούσαν οι εργαζόμενοι στην Ιντρακόμ, τη Τρίτη 27 Μάρτη, καθώς η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο.

Η Πρωτοβουλία Γένοβα Εργαζόμενων στην Ιντρακόμ συμμετέχει στις εκλογές. «Στην Ελλάδα οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης σκοντάφτουν σε ένα δυνατό κίνημα αντίστασης από τη μεριά της εργατικής τάξης και της νεολαίας....Σαν Πρωτοβουλία Γένοβα στην Ιντρακόμ θα συνεχίσουμε να παίρνουμε πρωτοβουλίες σε όλα τα μέτωπα που θα ανοίξουν το επόμενο διάστημα» αναφέρει η προκήρυξή της.

Στο ψηφοδέλτιο της Πρωτοβουλίας Γένοβα συμμετέχουν οι: Ακουμιανάκη Αντιγόνη, Βουλδής Χρήστος, Ζώτος Αλέκος, Θεοχάρης Γιάννης, Παπαδογιάννης Βαγγέλης, Παπαϊωάννου Θέμης, Συλαϊδης Βασίλης

ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΙ ΕΜΠ

Η συντονιστική επιτροπή κατάληψης Τοπογράφων ΕΜΠ οργάνωσε την περασμένη Παρασκευή συζήτηση στη σχολή με θέμα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και το πως αυτά αντιμετωπίζουν το φοιτητικό κίνημα.Τη συζήτηση άνοιξε ο Μωυσης Λίτσης, δημοσιογράφος στην Ελευθεροτυπία και μέλος της Πρωτοβουλίας Γενοβα Δημοσιογράφων. Ξεκίνησε λέγοντας ότι η τελευταία διαδήλωση που προβλήθηκε από τα ΜΜΕ ήταν αυτή της 8 Μάρτη που έγιναν και τα εκτεταμένα επεισόδια, ενώ αυτές που ακολούθησαν στις 15 και 22 Μάρτη και δεν έγινε το παραμικρό εξαφανίστηκαν από τα δελτία. Εξήγησε ότι τα ΜΜΕ δεν έχουν σκοπό να αμφισβητήσουν την κυβερνητική πολιτική και γι' αυτό δε πρωταγωνιστούν σε αυτά τα διάφορα κινήματα που κατά καιρούς το κάνουν, αλλά και όποτε γίνεται αυτό προσπαθούν να προωθήσουν ένα κλίμα συναίνεσης μεταξύ των πλευρών που συγκρούονται.

Η δεκαετία του '90 κυρίως με τα κινήματα της Λατινικής Αμερικής που αμφισβητούσαν έντονα τον παγκόσμιο καπιταλισμό αλλά και έπειτα ο πόλεμος στο Ιράκ και το παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα έπαιξαν σημαντικό ρόλο στο να αρχίσουν τα ΜΜΕ να ευαισθητοποιούνται πάνω στα ζητήματα των κινημάτων και αυτό όχι γιατί το επιθυμούσαν οι καναλάρχες και οι εκδότες, αλλά γιατί αυτά εξέφραζαν την πλειοψηφία του κόσμου και δε θα μπορούσαν να περνούν απαρατήρητα. Πρόσθεσε ότι ζούμε σε μία δικτατορία της σκέψης που έχει κύριο εκφραστή τα ΜΜΕ και αποσκοπεί στη χειραγώγηση και αλλοτρίωση της κοινής γνώμης. Ενημέρωσε για την κίνηση αρκετών δημοσιογράφων να εκδώσουν και να διακινήσουν ένα κείμενο υπογραφών που να εκφράζει τη διαφωνία τους στον τρόπο κάλυψης του θέματος της παιδείας από τη Μέσα.

Στη συζήτηση που ακολούθησε άνοιξαν διάφορα ζητήματα, όπως ότι τα ΜΜΕ είναι επιχειρήσεις και όπως όλες αποσκοπούν στη αύξηση των κερδών τους αλλά και εκμεταλλεύονται τους εργαζόμενους σε αυτά, είτε είναι δημοσιογράφοι, είτε είναι τεχνικό προσωπικό. Επιπλέον ότι είναι κατευθυνόμενα από τις κυβερνήσεις και γι'αυτό δεν έχουν αναδείξει το πρόβλημα της παιδείας αλλά και τα αιτήματα του φοιτητικού κινήματος. Άνοιξε το ζήτημα ότι πρέπει οι φοιτητές να πάρουν την ενημέρωση στα χέρια τους με εξώστροφες κινήσεις, να επισκεφτούν εργατικούς χώρους και γειτονιές και να μιλήσουν οι ίδιοι με τον κόσμο, επιπλέον να δώσουν τη μάχη αυτό το κίνημα να μεγαλώσει όσο περισσότερο γίνεται, να μαζικοποιηθεί και να συνεχίσει και έτσι πέρα από το να φτάσει ως τη νίκη να γίνει το ίδιο ένας μοχλός πίεσης των ΜΜΕ για καλύτερη ενημέρωση.

Τέλος συζητήθηκε το μεγάλο ραντεβού που έχει μπροστά του το φοιτητικό κίνημα με το εργατικό κίνημα την ημέρα της απεργίας στις 28 του Μάρτη, που πρέπει όλοι να δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας να είναι μια επιτυχημένη διαδήλωση για να φτάσουμε ακόμη πιο κοντα στην νίκη των αιτημάτων μας.

Γρηγόρης Βαφειάδης,
Πρωτοβουλία Γένοβα Τοπογράφων

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Για μία ακόμη φορά το μεγαλειώδες κίνημα της εκπαίδευσης κατάφερε να μετατρέψει μία εθνικιστική φιέστα, προορισμένη να ανορθώσει το εθνικό φρόνημα, σε δυναμική διαδήλωση και καταγγελία της κυβέρνησης των σκανδάλων και της ζαρντινιέρας. Ολα αυτά στο Περιστέρι, όπου πάνω από 50 αγωνιστές από όλο το φάσμα της Αριστεράς, αλλά και πολύς ανένταχτος κόσμος βροντοφώναξε ότι οι μεταρρυθμιστές του Καραμανλή θα καταλήξουν στα σκουπίδια όπως και η κυβέρνησή του.

Εμπνευσμένοι από τις φοιτητικές καταλήψεις που συνεχίζουν αλύγιστες ενάντια στη λάσπη του κάθε Ρουσόπουλου και του κάθε Πρετεντέρη, βρεθήκαμε με το πανώ της «Πρωτοβουλίας Περιστερίου για Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία» πίσω από τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης. Κι ενώ από την πρώτη στιγμή η αντιμετώπιση του κόσμου ήταν κάτι περισσότερο από ενθουσιώδης, η παρέμβαση των πραιτόρων του Πολύδωρα, ήρθε να αποδείξει πόσο βαθιά χρεοκοπημένη είναι αυτή η κυβέρνηση που στηρίζεται πια μόνο στην ωμή καταστολή. Ο επικεφαλής των πραιτόρων προσπάθησε στην αρχή να μας φοβίσει λέγοντάς μας ότι χωρίς άδεια δεν μπορεί να μας αφήσει να διαδηλώσουμε. Κι όταν του απαντήσαμε ότι άδεια σε διαδηλώσεις δίνουν μόνο δικτατορικά καθεστώτα, αποφάσισε να καταφύγει στην εθνικοπατριωτική νουθεσία. Μας φοβέρισε ότι δεν θα επιτρέψει να χαλάσει η γιορτή και τέλος μας παρέδωσε στην «κρίση των γονιών», όπως χαρακτηριστικά είπε.

Δυστυχώς γι' αυτόν όμως, η κρίση των γονιών ήταν κατηγορηματική και βροντερή. Ούτε για ένα λεπτό ο κόσμος που είχε μαζευτεί για να δει τα παιδιά του, δεν σταμάτησε να χειροκροτεί και να επευφημεί, ενώ εκατοντάδες άπλωναν το χέρι τους για να πάρουν την προκήρυξη που μοιράζαμε. Ακόμα και η θλιβερή παραφωνία ενός αγανακτισμένου πατέρα, που διαμαρτυρήθηκε για τη βεβήλωση της τελετής πήρε την απάντησή του από μία μητέρα που βρίσκονταν δίπλα του. «Είναι οι καθηγητές των παιδιών μου και έχουν κάθε δικαίωμα να διαδηλώνουν» ήταν η φράση της, που έκανε τον οργισμένο πατέρα να τραυλίζει αμήχανος. Εκατοντάδες μαθητές πήραν τις προκηρύξεις που καλούσαν στη συναυλία που οργανώνει η Πρωτοβουλία Περιστερίου, με τη στήριξη του Κορυδαλλού, Αγίας Βαρβάρας και Ιλίου την Τρίτη 27 Μάρτη, στο Αλσος Περιστερίου και πολλοί προμηθεύτηκαν επιπλέον για να διακινήσουν στο σχολείο τους.

Μπορεί η Νέα Δημοκρατία ως γνήσιος συνεχιστής των ταγματασφαλιτών του Εμφυλίου να έχει στηρίξει την επιβίωσή της στην καλλιέργεια των κάθε λογής εθνικισμών, όμως η μεγάλη πλειοψηφία του κόσμου που πλημμύριζε τα αντιπολεμικά συλλαλητήρια δεν τσιμπάει πια στο δόλωμα του εθνικοπατριωτισμού. Το μυαλό και η καρδιά της νεολαίας αλλά και χιλιάδων εργαζομένων είναι κυριολεκτικά δοσμένα στο αντιπολεμικό και αντικαπιταλιστικό κίνημα.

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ Περιστέρι

Ν.ΙΩΝΙΑ

ΣΥΜΜΑΧΙΑ-ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΝΟΜΑΡΧΙΑ (ομάδα Ν.Ιωνίας)
ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ, ΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΤΕΛΙΚΟ ΚΥΠΕΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΠΣΑ.

Με αφορμή την μεγάλη επιτυχία της ποδοσφαιρικής ομάδας της Νέας Ιωνίας να προκριθεί στον τελικό της ΕΠΣΑ την Μ.Τετάρτη με αντίπαλο τον Φωστήρα, αλλά και με τις σημαντικές παρουσίες των ομάδων της πόλης μας σε βόλεϊ και χάντμπολ,χρειάζεται κατά τη γνώμη μας μια προσέγγιση στα αθλητικά ζητήματα της περιοχής μας. Οι διαπιστώσεις μας είναι οι εξής:

1)Σε καμία περίπτωση η πόλη μας δεν ωφελήθηκε από την «κληρονομιά» τωνολυμπιακών αγώνων σε αθλητικές υποδομές ή σε περιβάλλον, αντίθετα κινδυνεύει το άλσος Βεϊκου και η ευρύτερη περιοχή από τα σχέδια των μεγαλοεργολάβων και των εταιριών. Οι οικονομικές επιπτώσεις των ολυμπιακών αγώνων (στους οποίους όσοι μεταγενέστερα ιδρύσαμε την Συμμαχία, ήμασταν αντίθετοι) παραμένουν βραχνάς που δύσκολα υποφέρεται.

2)Ο αντίκτυπος της ανεπάρκειας των αθλητικών χώρων είναι ορατός, αφού τα παιδικά και εφηβικά τμήματα των ομάδων της πόλης μας σε όλα τα αθλήματα, περιπλανούνται σε ανοιχτά γήπεδα (εκτός φυσικά του ποδοσφαίρου) με προπονήσεις σε συνθήκες που θυμίζουν περασμένες δεκαετίες. Αλλά και τα κλειστά γήπεδα είναι πίσω από τις ανάγκες που υπάρχουν (π.χ. η δυσκολία φιλοξενίας επαρκούς αριθμού θεατών στοκλειστό της Δερκών).

3)Το γήπεδο ποδοσφαίρου φιλοξενεί συνεχώς τμήματα των ομάδων της περιοχής, είναι αθλητική «καρδιά» για την περιοχή, είναι ανοιχτό στους δημότες για μορφές ήπιας άσκησης, αλλά για ένα δήμο με τα πληθυσμιακά και γεωγραφικά δεδομένα της Ν.Ιωνίας δεν φτάνει.

4)Υπάρχει ακόμα ελπίδα για την περιοχή μας για χώρους πρασίνου και αναψυχής και για αθλητικές εγκαταστάσεις και αναφερόμαστε στα κλειστά εργοστάσια που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν κατά τέτοιο τρόπο.

5)Να διδαχθούμε από το παράδειγμα της γειτονικής μας «Θερμίδας» (περιοχή Ριζούπολης - Δήμος Αθηναίων) με τα καλά και με τα κακά στην αξιοποίηση αυτού του χώρου, που όμως προέκυψε μετά από σημαντικούς αγώνες των κατοίκων, ενάντια στο τραπεζικό κεφάλαιο που ήθελε να «καταπιεί» την έκταση. Ας ανησυχήσουμε και ας οργανωθούμε από τώρα και για τις «Θερμίδες» της περιοχής μας..

6)Δίνουμε τα δημόσια συγχαρητήριά μας στους ανθρώπους που αποτελούν την ραχοκοκαλιά των αθλητικών σωματείων της περιοχής και με οικονομική αιμορραγία, συνεχές τρέξιμο και δαπάνη χρόνου από την προσωπική - επαγγελματική - οικογενειακή τους ζωή, κρατούν ζωντανό το κύτταρο του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην περιοχή.

7)Χρέος μας είναι να μην μείνουμε στις βιτρίνες και την ευφορία των επιτυχιών, αλλά να οργανώσουμε την επόμενη μέρα στην ποιότητα ζωής στην πόλη, μέρος της οποίας είναι και ο αθλητισμός, με λογική ελεύθερης και ασφαλούς πρόσβασης των κατοίκων και της νεολαίας στους αθλητικούς χώρους.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΤΟΠΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΑΒΟΛΙΚΑ ΤΗΝ Μ.ΤΕΤΑΡΤΗ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΟΥΜΕ ΤΙΣ ΚΑΛΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΟΜΑΔΩΝ

ΟΤΕ

"Παράνομος και καταχρηστικός είναι ο Βουρλούμης"

Με απόλυτη επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 27 Μάρτη η 24ωρη απεργία των εργαζόμενων του ΟΤΕ στην Αττική. Τις προηγούμενες μέρες ο Βουρλούμης, ο πρόεδρος του ΟΤΕ, είχε προσφύγει στα δικαστήρια να κηρύξουν την απεργία «παράνομη και καταχρηστική». Η Ομοσπονδία αποφάσισε να πραγματοποιήσει έτσι κι αλλιώς την απεργία και τελικά ακόμα και τα δικαστήρια που συνήθως βγάζουν «καρμπόν» αποφάσεις που κηρύτουν παράνομες τις απεργίες, αυτή τη φορά δεν έκαναν τη χάρη στον εκλεκτό του Καραμανλή και του Αλογοσκούφη.

Η διοίκηση του ΟΤΕ ανέβαλε για ακόμα μια φορά τη Γενική Συνέλευση των Μετοχών που είχε ορίσει για την 27 Μάρτη. Τώρα την όρισε για τη Μεγ. Τρίτη 3 Απρίλη, στο ξενοδοχείο Ιντερκοντινένταλ. Οπως αναφέρει ανακοίνωση της ΟΜΕ-ΟΤΕ:

«Η ψήφιση του νόμου 3522/06, για την ιδιωτικοποίηση του ΟΤΕ και την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων των εργαζομένων έγινε από την κυβέρνηση με χαρακτηριστική βιασύνη και μόνο με τους βουλευτές της, παραμονές Χριστουγέννων (22-12-2006).

Οι αλλαγές του Καταστατικού ΟΤΕ, η προσαρμογή του στην κατεύθυνση της ιδιωτικοποίησης και του ασύδοτου διευθυντικού δικαιώματος, άφεση χρεών και η προαίρεση μετοχών ως δώρο στα στελέχη που είχαν την ευθύνη των ζημιών, ο κ. Βουρλούμης επιχειρεί να τα περάσει Μεγάλη Τρίτη.

Η ΟΜΕ-ΟΤΕ δηλώνει προς κάθε κατεύθυνση ότι θα συνεχίσει τον αγώνα της με κάθε τρόπο και μέσο για την αποτροπή της ιδιωτικοποίησης του ΟΤΕ και των βλαπτικών για την επιχείρηση και τους εργαζόμενους επιλογών της Διοίκησης. Την Μεγάλη Τρίτη θα είμαστε στο ξενοδοχείο «Athenaeum Intercontinental».

ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Την προηγούμενη εβδομάδα βρέθηκα στην Βιέννη, όπου το φοιτητικό κίνημα βρίσκεται σε κίνηση, καλεσμένος ως ομιλητής σε μία εκδήλωση. Πρόσφατα έγιναν εκλογές, όπου ηττήθηκε η αυτοδύναμη δεξιά κυβέρνηση και σχηματίστηκε συγκυβέρνηση με τους σοσιαλδημοκράτες. Μια από τις αιχμές της ήττας τους ήταν η υπόσχεση των σοσιαλδημοκρατών για την κατάργηση των υπέρογκων διδάκτρων που είχαν επιβληθεί στα δημόσια πανεπιστήμια. Όμως λίγο καιρό μετά πήραν πίσω την υπόσχεση τους. Ο κόσμος ένιωσε προδομένος και αντέδρασε άμεσα, βγαίνοντας κατά χιλιάδες στους δρόμους τον Γενάρη.

Τώρα, το κίνημα προσπαθεί να ξανασυγκροτηθεί και να απαιτήσει, εμπνευσμένο από το κύμα των καταλήψεων στην Ελλάδα. Οργανώθηκε μια εβδομάδα δράσης με συζητήσεις, εξορμήσεις, και ευφάνταστες παρεμβάσεις στα Πανεπιστήμια από τους φοιτητικούς συλλόγους με τη στήριξη μερίδας της αριστεράς (όπως το κόμμα Linkswende της Διεθνούς Σοσιαλιστικής Τάσης) και συνδικάτων. Παρευρέθηκα στην κεντρική συζήτηση της πρώτης ημέρας, που είχε τίτλο «Η αντίσταση το καιρό της μεγάλης συμμαχίας». Οι ομιλητές και οι παρεμβάσεις περιστρέφονταν στην πολιτική κατάσταση της Αυστρίας και τις δυνατότητες που μπορούσαν να ανοιχτούν. Είχα αναλάβει το δύσκολο ρόλο να μεταδώσω όλα όσα ζήσαμε στις σχολές και στους δρόμους από πέρυσι τον Μάιο, μέχρι την κορύφωση Φεβρουαρίου-Μαρτίου. Ήταν έκδηλο ότι οι εικόνες των ελλήνων φοιτητών είχαν εξάψει το ενδιαφέρων των ακτιβιστών του κινήματος μέσα στην αίθουσα.

Η αποφασιστικότητα με την οποία παίρναμε και κρατούσαμε τις καταλήψεις, οι τρόποι που οργανώναμε τον αγώνα μας μέσα στο κίνημα, όπως τα συντονιστικά, αδιανόητα στις εποχές της «κανονικότητας», και η ευρύτητα μέσα στην κοινωνία, ήταν σημεία στα οποία στρέφαμε ξανά και ξανά τη συζήτηση. Έγινε ξεκάθαρο, ότι μπορέσαμε να τα πετύχουμε, όχι γιατί έχουμε στο αίμα μας την εξέγερση, αλλά γιατί βγήκαν στη δράση άνθρωποι που δεν άφησαν τον αγώνα στα χέρια των ειδικών, αλλά είχαν στο μυαλό τους ότι μαχόμαστε ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές, που επιτίθενται σε κάθε κομμάτι της κοινωνίας. Όταν ακούγαμε τον Γάλλο φοιτητή για τις καταλήψεις στο Παρίσι ενάντια στον CPE πέρυσι το Μάρτη, άναψε η φλόγα για να γίνει και στην Ελλάδα, «της Γαλλίας». Ελπίζουμε η σπίθα από την Ελλάδα να πυροδοτήσει τώρα το ίδιο και εκεί.

Η Αυστρία έχει παρελθόν στα κινήματα, με εντυπωσιακό αντιπολεμικό και εργατικούς αγώνες και απεργίες, και δυναμικό μέλλον: Τον Ιούνιο την διαδήλωση ενάντια στη σύνοδο των G8 στη γειτονική Γερμανία, όπου αναμένεται να έχουν μεγάλη παρουσία, μαζί με του ακτιβιστές από όλη την Ευρώπη ενάντια στο σύστημα που έχει το κέρδος πάνω από τις ανάγκες των ανθρώπων.

Περιμένουμε τα νέα των συντρόφων από την Αυστρία, και ελπίζουμε να χώσουν άλλο ένα καρφί στο Νεοφιλελευθερισμό στην Ευρώπη.

Κώστας Τόδουλος

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο φύλλο 760 της Εργατικής Αλληλεγγύης, στην παρουσίαση του αντιπολεμικού συλλαλητήριου, χρειάζεται να γίνει η εξής διόρθωση: το σχολείο με το πανό «Μπους αλήτη έξω απ' τον πλανήτη» ήταν το 13ο Γυμνάσιο Περιστεριού και όχι Ν. Λιοσίων όπως γράφτηκε.

εργατικη αλληλεγγυη

ΚΑΪΡΟ
30 Μάρτη - 2 Απρίλη

ΤΟ αντιπολεμικό κίνημα ανταμώνει με την οργισμένη Αίγυπτο

Το 5ο Συνέδριο του Καΐρου με τίτλο “Για μια διεθνή συμμαχία ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον σιωνισμό” οργανώνεται από τις 30 Μάρτη ως τις 2 Απρίλη. Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο θα συμμετάσχει στο 5ο Συνέδριο του Καΐρου, όπως κάνει συνεχώς απο το 2ο συνέδριο του 2003. Το Συνέδριο του Καΐρου τα τελευταία χρόνια έχει παίξει τεράστιο ρόλο για να συντονιστούν τα κινήματα του αραβικού κόσμου με το αντιπολεμικό κίνημα αλλά και για να οργανωθούν τα κομμάτια του κινήματος μέσα στην Αίγυπτο που παλεύουν ενάντια στη δικτατορία του Μουμπάρακ.

Το 5ο Συνέδριο οργανώνεται στο μέσο πρωτοφανών εξελίξεων μέσα στην Αίγυπτο. Το καθεστώς μπροστά στο φόβο ότι μπορεί ανά πάσα στιγμή να χάσει τον έλεγχο προχωράει σε σκλήρυνση της δικτατορίας και σε άγρια κατασταλτικά μέτρα. Τη Δευτέρα 26 Μάρτη ο Μουμπάρακ οργάνωσε ένα στημένο δημοψήφισμα για να αναθεωρήσει το αιγυπτιακό Σύνταγμα. Ηταν τέτοια η φάρσα που η τελική ημερομηνία της διεξαγωγής του δεν ανακοινώθηκε παρά λίγες μέρες πριν από το δημοψήφισμα, για να μην μπορεί να οργανωθεί κινητοποίηση της αντιπολίτευσης.

Με την αναθεώρηση ο Μουμπάρακ, έχει τη δυνατότητα να περάσει έναν τρομονόμο που δίνει ακόμη μεγαλύτερη εξουσία στην αστυνομία να καταστέλλει και να παρακολουθεί τις επικοινωνίες. Η Αίγυπτος έτσι κι αλλιώς βρίσκεται σε κατάσταση “εκτάκτου ανάγκης” από το 1981. Τώρα όποιος κατηγορείται για “τρομοκρατική” δράση θα περνάει κατευθείαν στο στρατοδικείο, και όχι από πολιτικό δικαστήριο.

Νοθεία

Παράλληλα με μια δεύτερη αναθεώρηση παίρνει από τους δικαστές την ευθύνη για την παρακολούθηση των εκλογικών διαδικασιών και την περνάει στον κεντρικό κρατικό μηχανισμό, ανοίγοντας δρόμο για ακόμη μεγαλύτερη νοθεία. Οι δικαστές είναι ο μοναδικός θεσμός του κράτους που έχει ξεφύγει από τον έλεγχο του Μουμπάρακ και του έχουν προκαλέσει μια σειρά κρίσεις τα τελευταία χρόνια. Στο δημοψήφισμα της Δευτέρας κάλεσαν σε μποϊκοτάζ.

Μια τρίτη αναθεώρηση απαγορεύει τα κόμματα που έχουν σα βάση τη θρησκεία. Πρόκειται για μια ξεκάθαρη επίθεση στη Μουσουλμανική Αδελφότητα

Συγκέντρωση απεργών κλωστουφαντουργών στην Αίγυπτο φετος τον Γενάρη

που είναι η μεγαλύτερη δύναμη της αντιπολίτευσης στην Αίγυπτο. Η Μουσουλμανική Αδελφότητα κατάφερε στις πρόσφατες εκλογές παρόλη τη βία και τη νοθεία και παρόλο που δεν είναι νόμιμο κόμμα να εκλέξει 88 βουλευτές.

Οι εξελίξεις αυτές είναι αποτέλεσμα μεγάλων αλλαγών στο πολιτικό σκηνικό της Αιγύπτου. Ο Μουμπάρακ κυβερνά δικτατορικά την Αίγυπτο από το 1981. Η Αίγυπτος είναι η πολυπληθέστερη χώρα της Μέσης Ανατολής και ένας από τους βασικούς συμμάχους των ΗΠΑ στην περιοχή ως η αραβική χώρα που έχει τις καλύτερες σχέσεις με το Ισραήλ. Παίρνει 2 δισεκατομμύρια δολάρια αμερικάνικη βοήθεια κάθε χρόνο, ένα ποσό που μόνο η βοήθεια προς το Ισραήλ ξεπερνάει. Αυτά τα λεφτά δεν πάνε στους εργάτες και τους αγρότες της Αιγύπτου, αλλά στηρίζουν τον τεράστιο κατασταλτικό μηχανισμό του Μουμπάρακ για να μπορεί να στέκεται στη θέση του.

Ομως από το 2000 με το ξέσπασμα της Ιντιφάντα στην Παλαιστίνη και μετά με αφορμή τον πόλεμο στο Αφγανιστάν και το Ιράκ, οι διαδηλώσεις έκαναν ξανά την εμφάνισή τους στην Αίγυπτο. Το καθεστώς και οι ΗΠΑ βρέθηκαν σε μια παράδοξη θέση. Την ίδια στιγμή που οι ΗΠΑ προωθούσαν την “δημοκρατία” στη Μέση Ανατολή και πίεζαν τον Μουμπάρακ να κάνει κάποια ανοίγματα στη δικτατορία, ξέσπασε ένα κίνημα που ζητούσε πραγματικά δημοκρατία αλλά δεν ήταν φιλο-αμερικάνικο. Αντίθετα, πάλευε ταυτόχρονα ενάντια στον πόλεμο του Μπους, την κατοχή της Παλαιστίνης και τη δικτατορία του Μουμπάρακ.

Αναγέννηση

Το συνέδριο του Καΐρου από το 2002 έγινε κέντρο για την αναγέννηση αυτού του κινήματος. Στην αίθουσα του συνδικάτου των δημοσιογράφων μπόρεσαν να ακουστούν για πρώτη φορά σε δημόσιο χώρο φωνές ενάντια στη δικτατορία, παρόλο που το κτήριο ήταν πολιορκημένο από την αστυνομία και το στρατό. Μέσα από το συνέδριο του Καΐρου και τις διαδηλώσεις ενάντια στον Μουμπάρακ συγκροτήθηκε το κίνημα Κιφάγια, που σημαίνει Αρκετά, και συσπειρώνει αγωνιστές της Αριστεράς, των Νασερικών και των ισλαμιστών.

Τα τελευταία δύο χρόνια, ο Μουμπάρακ έχει εντείνει ακόμη περισσότερο την καταστολή. Κάθε διαδήλωση του Κιφάγια διαλύεται πριν καν ξεκινήσει και εκατοντάδες αγωνιστές μπαινοβγαίνουν στις φυλακές. Την Κυριακή, μια μέρα πριν από το δημοψήφισμα, μια διαδήλωση του Κιφάγια δέχτηκε την επίθεση της αστυνομίας. Ολοι οι διαδηλωτές ξυλοκοπήθηκαν και τουλάχιστον 20 συνελήφθησαν.

Η καταστολή όμως δεν έχει λύσει το πρόβλημα του Μουμπάρακ, γιατί έχει να αντιμετωπίσει ταυτόχρονα πολλές πηγές αποσταθεροποίησης. Είναι 79 χρονών και η θητεία του λήγει το 2011, άρα αναγκαστικά πρέπει να οργανώσει τη διαδοχή, κατά προτίμηση στο γιο του Γκαμάλ, αλλά με όσο το δυνατόν λιγότερους κραδασμούς. Ταυτόχρονα προχωράει σε μεγάλης κλίμακας επιθέσεις στην εργατική τάξη και τους αγρότες, με μια σειρά νεοφιλελεύθερα μέτρα, καθώς η άρχουσα τάξη της Αιγύπτου θέλει να προσελκύσει ξένες επενδύσεις.

Για να τα καταφέρει όλα αυτά θέλει να διατηρήσει τη θέση του ως ο σημαντικότερος άραβας λακές των Αμερικάνων και να στηρίζει τον πόλεμο του Μπους. Γι’ αυτό “πλασάρει” την αναθεώρηση του Συντάγματος ως “αντι-τρομοκρατική” κίνηση και βήμα προς τη δημοκρατία. Γι’ αυτό και οι ΗΠΑ από τη μεριά τους κάνουν τα στραβά μάτια στην έκρηξη αυταρχισμού. Η Κοντολίζα Ράις που πριν λίγα χρόνια είχε κάνει σκληρή δημόσια κριτική στο καθεστώς Μουμπάρακ, επισκέφθηκε τον Μουμπάρακ την Κυριακή 25 Μάρτη και δήλωσε ότι το δρόμο για τη δημοκρατία θα τον βρει μόνη της η Αίγυπτος και αυτός ο δρόμος πάντα έχει πίσω-μπρος. Εδωσε δηλαδή πράσινο φως στη δικτατορία για καταστολή.

Απεργίες

Ολη αυτή η αποσταθεροποίηση των τελευταίων χρόνων βρήκε έκφραση και στις εκλογές όπου η Μουσουλμανική Αδελφότητα έκανε δυναμική εμφάνιση και στη ρήξη που είχε ο Μουμπάρακ με τους δικαστές, οι οποίοι πλέον θεωρούνται κομμάτι της αντιπολίτευσης. Η πιο σημαντική εξέλιξη όμως έχει να κάνει με το εργατικό κίνημα. Ο χειμώνας που πέρασε είχε το μεγαλύτερο απεργιακό κίνημα μετά από δεκαετίες.

Τον Δεκέμβρη ξέσπασε απεργία στο μεγαλύτερο εργοστάσιο της Αιγύπτου με 27.000 εργάτες της κλωστοϋφαντουργίας. Η απεργία απλώθηκε σε όλες σχεδόν τις κλωστοϋφαντουργίες στο Δέλτα του Νείλου και το Κάιρο και μετά ξέφυγε από τα όρια της κλωστοϋφαντουργίας. Σε μια σειρά εργατικούς χώρους, σε πτηνοτροφία, λατομεία, στους οδηγούς φορτηγών και τους σιδηροδρομικούς δόθηκαν άγριες μάχες με απεργίες πείνας και καταλήψεις. Πολλές από αυτές κέρδισαν τα αιτήματά τους. Σε όλες τις περιπτώσεις εργάτες και εργάτριες 20 και 30 χρονών τα έβαλαν με τους μηχανισμούς του Μουμπάρακ, ήρθαν σε σύγκρουση με τα κυβερνητικά συνδικάτα, χτυπήθηκαν με οργανωμένους τραμπούκους και αμφισβήτησαν συνολικά τη νεοφιλελεύθερη πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και των φοροαπαλλαγών για τους πλούσιους.

Στο 5ο Συνέδριο του Καΐρου έχουν ήδη δηλώσει συμμετοχή πολλοί από τους ηγέτες των απεργιακών μαχών. Θα βρεθούν μαζί με το κίνημα για τη δημοκρατία, αλλά και με εκπροσώπους των αντιπολεμικών κινημάτων από την υπόλοιπη Μέση Ανατολή, την Ευρώπη τη Λατινική Αμερική και τη Νότια Κορέα. Εκπρόσωποι της Χαμάς από την Παλαιστίνη και της Χεζμπολάχ του Λιβάνου έχουν επίσης δηλώσει συμμετοχή.

Παράλληλα με το συνέδριο που επικεντρώνει στα θέματα πολέμου και κατοχής, θα διεξάγεται και το 3ο αιγυπτιακό κοινωνικό φόρουμ που θα ασχοληθεί με τις μάχες φοιτητών, εργατών και αγροτών μέσα στην Αίγυπτο.

Νίκος Λούντος